

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 24. marts 2017
(OR. da)

13801/06
DCL 1

CRIMORG 149
COPEN 106
EJN 23
EUROJUST 47

AFKlassificering

af dokument: 13801/06 RESTREINT UE

af: 12. oktober 2006

ny status: Offentlig

Vedr.: EVALUERINGSRAPPORT OM FJERDE RUNDE AF DE GENSIDIGE
EVALUERINGER "DEN PRAKTISKE ANVENDELSE AF DEN
EUROPÆISKE ARRESTORDRE OG DE HERMED FORBUNDNE
PROCEDURER FOR OVERGIVELSE MELLEM
MEDLEMSSTATERNE" RAPPORT OM DANMARK

Hermed følger til delegationerne den afklassificerede udgave af ovennævnte dokument.

Teksten til dokumentet er den samme som teksten til den foregående udgave.

RESTREINT UE

RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 12. oktober 2006 (27.10)
(OR. en)

13801/06

RESTREINT UE

CRIMORG 149
COPEN 106
EJN 23
EUROJUST 47

EVALUERINGSRAPPORT OM FJERDE RUNDE AF
DE GENSIDIGE EVALUERINGER "DEN PRAKTISKE ANVENDELSE
AF DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE OG DE HERMED FORBUNDNE
PROCEDURER FOR OVERGIVELSE MELLEM MEDLEMSSTATERNE"

RAPPORT OM DANMARK

RESTREINT UE

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	INDLEDNING	3
2.	MYNDIGHEDER OG RETSGRUNDLAG	4
3.	TILRETTELÆGGELSE OG PRAKSIS - DEN UDSTEDENDE MEDLEMSSTATS ROLLE	9
4.	TILRETTELÆGGELSE OG PRAKSIS - DEN FULDBYRDENDE MEDLEMSSTATS ROLLE.....	20
5.	UDDANNELSE	32
6.	FORSVARETS HOLDNING.....	33
7.	KONKLUSIONER.....	34
8.	HENSTILLINGER.....	42

BILAG

BILAG A: Programme of visits	44
BILAG B: List of persons interviewed	45
BILAG C: List of abbreviations/glossary of terms	46
BILAG D: Statistics provided pursuant to the evaluation exercise	47
BILAG E: Schedule of denmark's statutory grounds of refusal.....	50
BILAG F: Updating Statement rom the Danish Authorities concerning proposed police and judicial reforms.....	51
BILAG G: Comments of the Danish Authorities appended to expert report pursuant to Article 7 paragraph 1 of Joint Action 97/827/JHA	53

RESTREINT UE

1. INDLEDNING

1.1. Efter vedtagelsen af den fælles aktion af 5. december 1997 blev der indført en ordning for evaluering af, hvordan de internationale forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af organiseret kriminalitet udmøntes og efterleves i de enkelte medlemsstater.

1.2. Efter drøftelsen af et forslag fra det luxembourgske formandskab om emnet for fjerde runde af gensidige evalueringer¹ vedtog MDG den 11. juli 2005 emnet som foreslået, nemlig "den praktiske anvendelse af den europæiske arrestordre og de hermed forbundne procedurer for overgivelse mellem medlemsstaterne." Det blev også aftalt på MDG's møde den 11. juli, at det britiske formandskab skulle udarbejde evalueringsspørgeskemaet.

1.3. Efter skriftlig anmodning til delegationerne fra formanden for MDG den 9. september 2005 udpegede medlemsstaterne eksperter med stort praktisk kendskab til den europæiske arrestordre.

1.4. På mødet den 28. oktober 2005 godkendte MDG evalueringsspørgeskemaet for fjerde runde af de gensidige evalueringer. Målsætningerne for evalueringen og selve spørgeskemaet findes i dokument 14272/05 CRIMORG 131 COPEN 175 EJM 57 EUROJUST 77.

1.5. På mødet den 28. oktober 2005 drøftede og godkendte MDG også dokument 13824/05, der er det reviderede opfølgingsdokument for de gensidige evalueringsbesøg. Danmark er den anden medlemsstat, der evalueres under fjerde evalueringsrunde.

1.6. Følgende eksperter deltog i evalueringen: Christian JOHNSON (juridisk rådgiver, Justitsministeriet, Tyskland), Henriett NAGY (afdelingsleder, Afdeling for International Strafferet, Justitsministeriet, Ungarn) og Johanna HERVONEN (statsadvokat, Finland). Der deltog også to observatører: Donatella FRENDO DIMECH (Eurojust) og Thomas LJUNGQUIST (Kommissionen) sammen med Generalsekretariatet for Rådet.

¹ Dokument 9602/05 - Orienterende drøftelse om forslag om en gensidig evalueringsrunde.

RESTREINT UE

1.7. Rapporten er blevet udarbejdet af ekspertholdet med assistance fra rådssekretariatet på basis af resultaterne af evalueringsbesøget den 3.-5. maj 2006 og af Danmarks detaljerede og nyttige besvarelse af evalueringsspørgeskemaet og en skriftlig anmodning om flere oplysninger.

1.8. Rapporten kommer kun ind på de to forskellige procedurer i forbindelse med udlevering til retsforfølgning og til straffuldbyrdelse, i det omfang der er afvigelser i praksis mellem de to procedurer.

1.9. Ekspertholdet havde som overordnet mål at evaluere de forskellige praktiske procedurer, Danmark følger eller møder som udstedende og fuldbyrdende medlemsstat, at vurdere de relevante regler om uddannelse og forsvarets synspunkter, inden der kan drages konklusioner og fremsættes de henstillinger, der skønnes nødvendige for at forbedre bestemmelserne om den europæiske arrestordre og den dertil knyttede udlevering og gøre dem mere strømlinede.

2. MYNDIGHEDER OG RETSGRUNDLAG

2.1. MYNDIGHEDER

Danmarks traditionelle strafferetlige system blev taget som udgangspunkt for valget af praksis og procedurer for ordningen vedrørende den europæiske arrestordre. I overensstemmelse med hidtidig praksis har Danmark udpeget Justitsministeriet som judiciel myndighed¹, bortset fra sager om udlevering mellem de nordiske lande, hvor politikredsene har kompetence til at tage stilling uden at skulle spørge ministeriet.

De danske myndigheder lagde over for evalueringsholdet vægt på, at "judiciel myndighed" efter dansk lov sædvanligvis omfatter domstolene og anklagemyndigheden, og at anklagemyndigheden omfatter justitsministeriet, rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektøren i København og alle politimestrene.

¹ I §§ 15 og 18 b, stk. 4, i lov nr. 833 fra 2005 udpeges justitsministeren til judiciel myndighed i udleveringssager uden for og i EU; på trods af denne udtrykkelige henvisning er det dog embedsmænd i ministeriet, der træffer afgørelse.

RESTREINT UE

- Justitsministeren er overordnet de offentlige anklagere og politiet¹. Ministeren kan give de offentlige anklagere eller politiet pålæg om at indlede, fortsætte eller standse sager. Hvis en sag beordres indstillet, skal ministeren forelægge en skriftlig note om pålægget ledsaget af en begrundelse til Folketingets formand. Ministeren har ved tre lejligheder, hvor der var tale om en ny situation i sager om den europæiske arrestordre, set på de pågældende sager. I alle sager indtil dato har ministeren tilsluttet sig indstillingen fra Justitsministeriets embedsmænd med hensyn til udleveringsafgørelsen.
- Justitsministeriet (International Afdeling) består af en afdelingsleder, en juridisk rådgiver (souschef) og seks juridiske medarbejdere, der alle har praktisk juridisk erfaring. Afdelingen har en del andre arbejdsområder som gensidig retlig bistand, overførelse af domfældte og forhandlinger i EU, og den indretter sig derfor tidsmæssigt efter de foreliggende praktiske behov. De seks juridiske medarbejdere modtager en lige andel af arrestordresagerne, men det er i sidste ende afdelingslederen eller den juridiske rådgiver, der gennemgår hver sag for at godkende og påtage afgørelsen om at udstede en europæisk arrestordre eller udlevere en person². Alle udleveringssager afgøres i første omgang i Justitsministeriet, men sagen kan gå igennem (indtil) tre led med uafhængig juridisk behandling. Den Internationale Afdeling har en døgnvagtordning, der er blevet godt udnyttet. Mobiltelefonnumrene på de vigtigste embedsmænd findes i det nationale kommunikationscenter (se nedenfor).
- Den danske anklagemyndighed hører under justitsministeren, jf. retsplejeloven. Den har en hierarkisk struktur og omfatter:
 - Rigsadvokaten, der ikke blot fører tilsyn med de øvrige offentlige anklagere, men også fører klagesager vedrørende den europæiske arrestordre (samt klager over afgørelser i danske straffesager) ved Højesteret. Rigsadvokaten kan meddele pålæg til anklagemyndigheden ved lands- og byretter i bestemte sager, men er ikke involveret i gennemførelsen af europæiske arrestordrer i første instans.

¹ § 98 i rpl., lov nr. 910 af 27. september 2005.

² Denne myndighed fremgår af, at afdelingslederen/den juridiske rådgiver underskriver i eget navn, ikke f.eks. "på vegne af justitsministeren".

RESTREINT UE

- 8 statsadvokatkontorer (45 jurister), der fører sager ved landsretten (både i forbindelse med den europæiske arrestordre og påklagede afgørelser truffet i byretterne). De fører tilsyn med sager vedrørende den europæiske arrestordre og varetager sager om grov kriminalitet (f.eks. nævningsager). De kan meddele pålæg til politimestrene.
- 54 politikredse, der fungerer som offentlige anklagemyndigheder ved byretterne (571 jurister), der ledes af de dertil svarende 54 politimestre og rådgiver om og fører sager ved byretten, hvis den person, der søges udleveret, ikke giver sit samtykke til udlevering (hvis vedkommende giver sit samtykke, føres sagen ikke for retten). Den offentlige anklager ved byretten samarbejder med politiet om at fremskaffe de nødvendige tvangsindgreb, bl.a. anholdelses- og ransagningskendelser, ved byretten (både i sager om den europæiske arrestordre og nationale sager).
- Danmark har en national politistyrke, der på nuværende tidspunkt er organiseret i 54 politikredse¹ (politistyrken i Grønland og på Færøerne er selvstændige politikredse, der er integreret i den danske polititjeneste, men disse to dele af Kongeriget Danmark er ikke medlemmer af EU). Politimesteren har en dobbeltfunktion, dels som chef for politiet (ca. 10 000 politifolk og 2 300 administrative medarbejdere), dels som chef for den lokale anklagemyndighed. Politimesteren og vicepolitimesteren er altid jurister. Det er Politimesteren, der afgør, om der er grundlag for anholdelse eller varetægtsfængsling i forbindelse med en europæisk arrestordre² (eller i nationale sager: retsforfølgning). Da Danmark ikke har nogen specialiseret enhed for den europæiske arrestordre, er det op til hver politikreds at behandle sager vedrørende den europæiske arrestordre i overensstemmelse med standardiserede nationale retningslinjer, efterhånden som de dukker op inden for deres arbejdsområder.
- Kommunikationscentret under rigspolitichefen er en underafdeling integreret i kontoret for grov og organiseret kriminalitet. Kommunikationscentret har et personale på 27 politifolk og civilt personale, der bl.a. vælges på baggrund af deres sproglige kompetencer. Rent organisatorisk ligger centret uden for de 54 politikredse, men det har onlineforbindelse med hver enkelt af dem og er bemandet og tilgængeligt døgnet rundt (dette gælder også politiinspektøren, der leder centret).

¹ Opdelingen i politikredse er under reform, og Folketinget har efter evalueringsbesøget vedtaget, at antallet af politikredse sættes ned til 12 fra 1. januar 2007. Se bilag F.

² Personer, der søges udleveret, kan om nødvendigt tilbageholdes i op til 24 timer, inden de fremstilles for en domstol. Derefter skal sagen forelægges til retlig prøvelse.

RESTREINT UE

DECLASSIFIED

RESTREINT UE

- Kommunikationscentret er det nationale kontaktpunkt for al international kommunikation, og det modtager kopi af al ind- og udgående korrespondance. For at understrege centrets nøglebetydning opgiver det danske politi kun ét døgnåbent telefonnummer for indgående kontakt (nemlig Kommunikationscentrets), uanset hvilken politikreds der behandler sagen. Kommunikationscentret tager sig af al kommunikation med Sirene, Interpol og Europol og sørger også for ajourføring af de centrale edb-systemer, som alle politikredse har adgang til, herunder strafferegisteret.
- De danske domstole er reguleret i dele af retsplejeloven (fra 1916) og den danske grundlov. Efter en reform/indførelse af åbenhed i 1999 er det ikke længere justitsministeren, der administrerer de danske domstole, der har følgende struktur:
 - Højesteret ligger i København og er klageinstans for landsretternes afgørelser.
 - To landsretter (Østre Landsret og Vestre Landsret); med hensyn til den europæiske arrestordre fungerer de som klageinstans for byretterne, både hvad udlevering og anholdelse angår.
 - 82 byretter¹ træffer afgørelse i første instans i sager om den europæiske arrestordre, hvor der ikke foreligger samtykke. De træffer også afgørelse om lokale offentlige anklageres anmodning om videreførelse af nødvendige tvangsindgreb i de tidlige stadier af behandlingen af en europæisk arrestordre.
- Procesbevillingsnævnet - Den instans, der behandler anmodninger om optagelse af sager ved Højesteret. Denne ret hører under Domstolsstyrelsen, men er uafhængig af domstolene og offentlig forvaltning, og dens afgørelser kan derfor ikke påklages til justitsministeren eller Folketingets ombudsmand.

¹ Samtidig med politireformen foretages også en reform af retsvæsenet, og efter evalueringsbesøget har Folketinget vedtaget fra 1. januar 2007 at skære antallet af byretter ned fra 82 til 24.

RESTREINT UE

2.2. RETSGRUNDLAG

- Lov nr. 433 af 10. juni 2003 - Danmarks lov om gennemførelse af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, der trådte i kraft den 1. januar 2004. Dansk lovgivning overtager modellen fra rammeafgørelsen, i det omfang den ikke foreskriver, hvilke procedurer der skal følges, når Danmark handler som udstedende medlemsstat.¹
- Lov nr. 833 af 25. august 2005 - lov om udlevering af lovovertrædere; de vigtigste ændringer, som indføres ved denne lov, vedrører både materiel ret og procedurer i forbindelse med gennemførelsen af ordningen vedrørende den europæiske arrestordre.
- Den danske retsplejelov - lov nr. 910 af 27. november 2005. Denne lov fastlægger bl.a. anklagemyndighedens og politiets opbygning og afgrænser deres funktioner (herunder justitsministerens rolle).
- Bekendtgørelse nr. 30 af 14. maj 1987, hvormed Danmark gennemførte den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte. Initiativet til at indlede en sag om overførelse tages i alle tilfælde af Danmark snarere end af den person, der ønskes overført, selv om spørgsmålet om dobbelt strafbarhed i overensstemmelse med konventionen stadig er en betingelse, der skal undersøges i forbindelse med enhver overførelse
- Vejledning² om behandling af anmodninger om udlevering af lovovertrædere på grundlag af en europæisk arrestordre af 19. december 2003. Vejledningen fastsætter (sammen med supplementet fra 14. december 2004), hvilken praksis Justitsministeriet, politiet og anklagemyndigheden skal følge ved behandling af en europæisk arrestordre. Selve vejledningen findes endvidere på politiets intranet "POLNET".
- Supplement til vejledning om behandling af anmodninger om udlevering af lovovertrædere på grundlag af en europæisk arrestordre af 14. december 2004. Supplementet fastsætter (sammen med vejledningen fra 19. december 2003), hvilken praksis Justitsministeriet, politiet og anklagemyndigheden skal følge ved behandling af en europæisk arrestordre.

¹ Lov nr. 433 ændrer den hidtidige udleveringslovgivning ved specifik tilføjelse af to nye kapitler: Kapitel 2 a "Betingelser for udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union" og kapitel 3 a: "Behandling af sager om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union".

² VEJ nr. 9498.

RESTREINT UE

I et forsøg på at standardisere praksis indeholder dokumentet formularer til certifikat for en dansk anholdelsesbeslutning og certifikat for europæiske arrestordrer vedrørende strafforfølgning og straffuldbyrdelse (sidstnævnte undertegnes som udstedt af souschefen/den juridiske rådgiver i Justitsministeriet). Selve vejledningen findes endvidere på politiets intranet "POLNET".

Ekspertholdet noterede sig, at selve vejledningen er formuleret som en klar instruks om, hvilke og hvor mange oplysninger der skal medtages i udkastet til europæisk arrestordre (herunder beslaglæggelse og håndtering af bevismidler); desuden indeholder den et klart forbud mod at foretage sletning eller anden ændring af de fortrykte rubrikker og underpunkter i certifikatet¹.

- Medlemsstaterne kan også søge hjælp i Danmarks "fiche française" - offentliggjort den 16. januar 2004 - der beskriver, hvordan udstedelsesstater skal gå til værks, når der søges om udlevering fra Danmark.
- Lov om translatører og tolke, ændret ved lov nr. 227 af 21. april 1999, der fastsætter reglerne for beskikkelse som translatør og tolk.

3. TILRETTELÆGGELSE OG PRAKSIS - DEN UDSTEDENDE MEDLEMSSTATS ROLLE

I hele kalenderåret 2005 udstedte Danmark 64 europæiske arrestordrer (hvoraf 4 senere blev ændret til udleveringsanmodninger²). Af de 22 sager, der var blevet afgjort på tidspunktet for evalueringsbesøget, var 19 udleveringer fuldført, 2 personer var blevet udleveret i henhold til loven om udlevering mellem de nordiske lande, og en udleveringsafgørelse blev overflødig, da de personer, der søgtes udleveret, blev anholdt i Danmark³.

¹ Justitsministeriet havde på tidspunktet for evalueringsbesøget ikke selv adgang til POLNET, selv om det var meningen ifølge supplementet til vejledningen.

² Arrestordreanmodninger i forbindelse med Tyskland, se punkt 3.7.

³ Se sagen vedrørende Grækenlands højesteret i punkt 3.7.

RESTREINT UE

3.1. BESLUTNING OM UDSTEDELSE AF ARRESTORDRE

Det er den pågældende politimester, der tager initiativ til udstedelse af en europæisk arrestordre for relevante lovovertrædelser. I straffesager, der involverer to eller flere politikredse (et forhold, der vil vise sig ved obligatorisk konsultation af strafferegisteret) drøfter politiet internt, hvilken politikreds der skal stå for anmodningen om udlevering og efterfølgende retsforfølgning¹.

Loven om Danmarks gennemførelse og senere lovændringer anfører ikke, hvilke situationer der kan foranledige udstedelse af en europæisk arrestordre, og sagsbehandlerne følger derfor vejledningen.

- I sager med henblik på retsforfølgning pålægger politimestrene deres medarbejdere at samle en pakke bevismidler, der kan overbevise byretten om, at Danmarks betingelser for varetægtsfængsling in absentia er opfyldt², f.eks. rimelige grunde til at formode, at den eftersøgte har begået de(n) påståede lovovertrædelse(r). Da det er den lokale offentlige anklager, der udfærdiger den endelige anmodning om varetægtsfængsling, holder politiet anklagemyndigheden nøje orienteret i denne fase af processen. Den lokale offentlige anklager foranstalter endvidere en gennemgang af bevismaterialet og en vurdering af, hvilke lovovertrædelser der foreslås retsforfulgt, så sagen kan indledes i Danmark, hvis udleveringen skulle komme i stand.
- I sager vedrørende fuldbyrdelse af dom vil politimesteren give instruks om at foretage efterforskning af sagens omstændigheder. En sådan efterforskning vil også omfatte en undersøgelse af, hvorfor den pågældende ikke selv overgav sig til fængsling.

Politimesteren vil sideløbende hermed (og senest på det tidspunkt, hvor der træffes beslutning om at begære varetægtsfængsling) orientere Justitsministeriet om ønsket om at udfærdige en anmodning.

¹ Der kan udstedes europæiske arrestordrer for en eller flere forbrydelser.

² Rpl. § 762.

RESTREINT UE

3.2. KONTROL AF EVENTUEL ANDEN EFTERFORSKNING

Politiet undersøger, om der i Danmark skulle være indledt eller foregået efterforskning af den samme eftersøgte person ved konsultation af det centrale register, inden udstedelsesprocessen går videre¹.

3.3 UDFÆRDIGELSE AF CERTIFIKATER

Når politimesteren har modtaget den nødvendige kendelse/politirapport, udarbejder han sammen med politiets sagsbehandler et udkast til europæisk arrestordre i overensstemmelse med vejledningen og eksemplet på certifikat (disse eksempler er de formularer, der er knyttet som bilag til rammeafgørelsen). Udkastet, der skal suppleres på væsentlige punkter², sendes til Justitsministeriet fra politikredsen.

Danmark udsteder udleveringsbegæring for flere selvstændige forbrydelser (jf. artikel 2 i Europarådets konvention om udlevering fra 1957³). I så fald udfærdiges den europæiske arrestordre således, at lovovertrædelserne forrest på certifikatet klart afgrænses, således at den fuldbordende medlemsstat kan træffe særskilte afgørelser for hver enkelt specificeret lovovertrædelse (f.eks. vil alle domme i sager med flere domfældelser blive nævnt, og i forbindelse med strafforfølgning udspecificeres hver enkelt lovovertrædelse, så det klart fremgår, hvilke lovovertrædelser dobbelt strafbarhedsprincippet finder anvendelse på i forhold til rammeafgørelsen).

Ekspertholdet bemærkede, at da nogle af de danske politikredse er meget små, er nogle politiembedsmænd/offentlige anklagere ikke vant til at håndtere europæiske arrestordre regelmæssigt. Det medførte rent praktisk variationer i kvaliteten af forhåndsudfærdigelsen af certifikatet. I et tilfælde opdagede ekspertholdet, at politiet var pålagt operationelle restriktioner, der medførte, at politiet udfærdigede certifikatet uden at udnytte den lokale anklagemyndighed effektivt, hvorfor vejledningen (der på tidspunktet for evalueringsbesøget lå i anklagemyndighedens del af POLNET, og ikke i politiets del) ikke blev fulgt.

¹ Hvorved de i påkommende tilfælde kan slå verserende sager sammen.

² Rubrik a) til h), herunder udvælgelse af den relevante lovovertrædelse fra listen.

³ "Hvis udleveringsbegæringen omfatter flere selvstændige forbrydelser, der hver for sig kan medføre frihedsstraf eller sikkerhedsforanstaltning efter lovgivningen såvel i den begærende stat som i den stat, over for hvilken begæring er fremsat, men af hvilke nogle ikke opfylder betingelsen med hensyn til straffens eller sikkerhedsforanstaltningens varighed, er den sidstnævnte stat berettiget til at tillade udlevering også for de sidstnævnte forbrydelser."

RESTREINT UE

Udkastet til certifikat sendes elektronisk til Justitsministeriet fra politikredsen via Kommunikationscentret, eller, hvis det fremsendes direkte, på en diskette til videre behandling (under alle omstændigheder skal der i tilfælde af direkte fremsendelse til Justitsministeriet sendes kopi til Kommunikationscentret til orientering). Anholdelsesbeslutninger/begæringer om varetægtsfængsling skal altid ledsage certifikatet og foretages som regel pr. fax.

I særligt hastende sager, der opstår uden for almindelig kontortid, kontaktes Justitsministeriet af Kontaktcentret via mobiltelefon med henblik på assistance og vejledning i nødvendigt omfang.

3.4. PARTER ANSVARLIGE FOR ANVENDELSEN/PROCEDURE

Da Justitsministeriet selv er den kompetente judicielle myndighed for udstedelse af europæiske arrestordrer, er der ikke nogen videre domstolsproces for vurdering eller udstedelse af en arrestordre. Processen er færdig, når vedkommende embedsmand i Justitsministeriet (den judicielle myndighed) udfylder rubrik i) i udkastet og undertegner certifikatet.

Justitsministeriet gennemgår dog alle punkter i formularen grundigt, herunder også klassificeringen på positivlisten over lovovertrædelser¹.

Selv om Justitsministeriet forsøger at afslutte gennemgangen af politikredsens dokument i løbet af syv dage efter modtagelsen, er det ikke officielt forpligtet til det. Ekspertholdet erfarede, at denne selvvalgte frist i de fleste tilfælde blev overholdt, og hvis politikredsen angiver sagen som hastende, forsøger Justitsministeriet at afslutte sagsbehandlingen på dagen for fremsendelsen.

I de sager, hvor politikredsens dokument er mangelfuldt, kan Justitsministeriet sende udkastet til arrestordre tilbage til den pågældende politikreds med pålæg om at tilføje yderligere oplysninger. Hvis sagen haster kritisk, og Justitsministeriet råder over tilstrækkelige oplysninger, kan det selv udbedre manglerne i udkastet til arrestordre. Justitsministeriet erklærede, at det generelt var tilfreds med kvaliteten af udkastene til arrestordrer, og udtalte, at kvaliteten ved hjælp af ministeriets feedback til stadighed blev bedre.

¹ Danmark finder, at der i tvivlstilfælde skal henvises til en lovovertrædelse, som er omfattet af princippet om dobbelt strafbarhed.

RESTREINT UE

Hvis Justitsministeriet beslutter at afslå at udstede en europæisk arrestordre, er denne afgørelse endelig. Selv om der hidtil ikke har været nogen tilfælde, blev det oplyst, at en fornyet anmodning baseret på ekstra bevismateriale kunne blive gennemgået uafhængigt af den første, hvis det blev relevant.

Efter udstedelsen sender Justitsministeriet den originale europæiske arrestordre tilbage til vedkommende politimester med post¹ (undtagen i hastetilfælde, hvor arrestordren sendes pr. fax) og en kopi til Kommunikationscentret med henblik på indberetning i SIS, og om nødvendigt med henblik på udsendelse af en efterlysning via Interpol. Justitsministeriet modtager ikke en oversat udgave af den færdigudfyldte europæiske arrestordre, når den pågældende politikreds efterfølgende selv har sørget for oversættelsen.

Justitsministeriet opbevarer altid en kopi af de europæiske arrestordrer i sine sagsakter. Ekspertholdet så en sådan sagsakt og bemærkede bl.a., at forsiden til sagsakten er en fast formular, der er udfyldt således, at Justitsministeriet har let adgang til alle statistiske nøgledata i løbende sager.

Danmark har overladt det til politimestrene i de enkelte politikredse at afgøre, om efterlysninger, der ligger forud for EU-udleveringer, skal ændres til europæiske arrestordrer. Hvis politiet mener, det er tilfældet, foretager det den nødvendige efterforskning og fremskaffer den nødvendige begæring om varetægtsfængsling in absentia og sender sagen til Justitsministeriet på sædvanlig vis².

3.5. OVERSÆTTELSE AF DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE

Hvis den eftersøgte opholdssted er kendt på tidspunktet for udstedelsen af arrestordren, benytter politikredsen bilag 3 i supplementet til vejledningen³ og sender arrestordren til en ekstern oversættelsestjeneste med henblik på oversættelse til det relevante sprog. Danmark vil normalt altid benytte engelsk som oversættelsessprog, hvis den fuldbyrdende medlemsstat har angivet engelsk som accepteret sprog.

¹ Den originale arrestordre opbevares af politikredsen, indtil den eftersøgte person er lokaliseret.

² Jf. punkt 3.1 og 3.3 ovenfor.

³ Uddrag af dokument 12736/1/04 REV 1. Anfører accepterede sprog og tilhørende tidsfrister.

RESTREINT UE

Hvis den eftersøgte opholdssted på tidspunktet for udstedelsen af arrestordren ikke er kendt (det hyppigst forekommende), underrettes Kommunikationscentret eller Justitsministeriet om, at der er foretaget anholdelse i forbindelse med en europæisk arrestordre eller indberetning. Oplysningen sendes videre til politikredsen, som foranlediger ekstern oversættelse. Endnu en gang modtager Kommunikationscentret kopi, hvis det er Justitsministeriet, der har modtaget oplysningen.

Det oplyses endvidere i supplementet til vejledningen, hvor alle elektroniske sprogudgaver af formularen til den europæiske arrestordre kan findes, selv om eksperterne bemærkede, at manglende kendskab til arrestordreprocedurerne (dvs. vejledningen) i et tilfælde havde ført til, at en politikreds ikke havde opdaget den allerede oversatte formular til europæisk arrestordre og derfor selv fik den oversat.

Danmark er ikke stødt på særlige vanskeligheder i forbindelse med oversættelse og fremsendelse af europæiske arrestordrer til fuldbyrdende medlemsstater for så vidt angår andre landes nationale tidsfrister. De danske myndigheder har et godt samarbejde med en række nationale oversættelsesbureauer, der kan behandle selv kompliceret dokumentation (specifikt oversættelser til engelsk, tysk, spansk og fransk) i løbet af kort tid. Eksperterne noterede sig, at man i Danmark var bekymret for, at meget korte oversættelsesfrister kombineret med et specielt krav om oversættelse til mindre almindelige EU-sprog på et senere tidspunkt kunne gøre det vanskeligt at overholde tidsfristerne.

3.6. FREMSENDELSE AF DEN EUROPÆISKE ARRESTORDRE

Det generelle forbud mod direkte kontakt mellem politimyndigheder gælder i alle tilfælde, og derfor skal Kommunikationscentret anvendes som kanal for enhver form for kommunikation med en anden medlemsstat (hvad enten det drejer sig om den europæiske arrestordre eller politispørgsmål generelt). Justitsministeriet forbeholder sig ret til at fremsende europæiske arrestordrer direkte til vedkommende fuldbyrdende medlemsstater, hvis det finder en sådan fremgangsmåde nyttig (kopi til Kommunikationscentret).

Kommunikationscentret anvender følgende metoder for udsendelse af den europæiske arrestordre afhængigt af omstændighederne omkring den eftersøgte.

- Den europæiske arrestordre og oversat kopi deraf fremsendes direkte, hvis den eftersøgte opholdssted er kendt; derudover kan arrestordren udsendes på følgende måder:

RESTREINT UE

- Schengen: Kommunikationscentret indsætter de nærmere oplysninger om den eftersøgte i SIS og opretter A- og M-formularer i Sirene-systemet med oplysning om eventuelt formodet opholdssted (hvis det kendes).
- Interpol: Kommunikationscentret opretter en elektronisk sagsakt i politiets efterretningsdatabase. En kopi af certifikatet for den europæiske arrestordre opbevares i denne sagsakt. Derefter udsendes en efterlysning via Interpol (igen med oplysning om mulige opholdssteder, hvis de kendes).

3.7. SPØRGSMÅL ELLER ANMODNINGER OM INFORMATION FRA FULDBYRDENDE MEDLEMSSTATER OG ANVENDTE KOMMUNIKATIONSKANALER

Justitsministeriet orienteres af Kommunikationscentret (i dets egenskab af kommunikationskanal) om alle anmodninger om yderligere oplysninger fra den fuldbyrdende medlemsstat. Selv om det normalt er politikredsen, der skal fremskaffe de ønskede oplysninger, overvåger og registrerer Justitsministeriet anmodningerne for at sikre, at kvaliteten af udstedte europæiske arrestordrer forbliver ens¹.

De danske myndigheders erfaringer med fuldbyrdende medlemsstater, der anvender afvigende kriterier i forbindelse med anmodninger om yderligere oplysninger, kan sammenfattes således:

- UK

Punkt 1: UK lægger større vægt på selve formularen til den europæiske arrestordre end Danmark. Efter Danmarks opfattelse er oplysningerne langt vigtigere end selve formularen. UK kræver imidlertid, at forsiden til den europæiske arrestordre er en del af begæringen. På trods af uenigheden på dette punkt har Danmark ændret sin udstedelsesprocedure for at undgå afslag på det grundlag.

¹ Når den originale arrestordre er blevet sendt til den relevante politikreds, tager denne sig af alle praktiske aspekter i forbindelse med udleveringen.

RESTREINT UE

Punkt 2: UK kræver at have modtaget originale arrestordrer, inden myndighederne begynder at undersøge, om den eftersøgte opholder sig på dens område. Danmark finder dette i direkte modstrid med rammeafgørelsen og mener, at denne praksis kan gøre det umuligt for Danmark at overholde besværlige tidsfrister, hvis den eftersøgte person skulle blive opdaget andetsteds. Som følge af denne reelle logistiske risiko vil Danmark kun opfylde dette krav, når den finder det forsvarligt¹.

- Irland: Danmark udstedte en europæisk arrestordre i en sag fra 1994, hvor Irlands højesteret tidligere havde givet afslag på udlevering. Irlands centrale myndighed udbad sig oplysninger, inden den ville forelægge sagen for den irske judicielle myndighed, bl.a. om: hvorfor der var gået så meget tid mellem 1. januar 2004 og 2005, før den europæiske arrestordre var udstedt, oplysning om den relevante danske straffelov samt yderligere bevismidler med hensyn til en række aspekter af gerningsindholdet efter dansk lov.

Eksperterne fik at vide, at Danmark havde sendt sine svar til Irlands centrale myndighed i februar 2006, men at man på tidspunktet for evalueringsbesøget endnu ikke havde modtaget noget svar. Sagen var derfor stadig ikke løst.

- Grækenland - En græsk ret i første instans fandt en dansk arrestordre ugyldig på det grundlag, at det danske Justitsministerium ifølge den græske domstol ikke kunne være judiciel myndighed for udstedelsen af en europæisk arrestordre. Den eftersøgte blev ikke varetægtsfængslet og forsvandt, inden Grækenlands højesteret omstødte første-instans-afgørelsen. Den pågældende vendte senere tilbage til Danmark og overgav sig frivilligt.
- Tyskland - Evalueringsholdet noterede sig, at Danmark havde haft vanskeligheder med gennemførelsen af arrestordreprocessen med Tyskland. Man accepterede, at de tyske myndigheder havde taget skridt til at afhjælpe, at den tyske lov til gennemførelse af rammeafgørelsen var blevet erklæret ugyldig². Danmark kunne imidlertid ikke anvende samme praksis for europæiske arrestordrer til Tyskland, da de forskellige myndigheder i Tyskland følger stærkt varierende procedureordninger.

¹ Dvs. hvis den eftersøgte formodes at opholde sig i UK.

² Dom af 18. juli 2005 afsagt af Forbundsrepublikken Tysklands forfatningsdomstol.

RESTREINT UE

Danmark havde førstehåndserfaring med tre myndigheder (Ministerium für Justiz, Arbeit und Europa i Kiel, Generalstaatsanwaltschaft i Schleswig-Holstein og Generalstaatsanwaltschaft i Berlin), der havde krævet udleveringsbegæringer snarere en europæiske arrestordre for alle udleveringer, uanset den eftersøgte nationalitet¹.

De generelle kommunikationskanaler blev af Danmark vurderet som tilfredsstillende, dog havde de græske myndigheder, der behandlede arrestordren, ikke videregivet vigtige aspekter vedrørende fremskridt i sagen (eller vist sig villige til at udlevere dem)². Danmark søgte derfor assistance hos de danske og græske medlemmer af Eurojust for at få væsentlige oplysninger om sagen. Danmark bemærkede, at det var lykkedes for Eurojust at gribe ind og hjælpe med til at få oplysningerne videre i dette tilfælde.

3.8. UDLEVERING AF EGNE STATSBORGERE TIL STRAFFULDBYRDELSE

Som oplyst anvender Danmark den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte³, jf. lov nr. 740 af 18. juli 2005 om international fuldbyrdelse af straf m.v.. Danmark kan selv indlede proceduren og har hidtil ikke haft vanskeligheder med anvendelsen af ordningen. De danske myndigheder er imidlertid klar over, at de i forbindelse med sådanne udleveringer skal overveje spørgsmålet om dobbelt strafbarhed. Danmark mener, at løsningen på dette spørgsmål ligger i udkastet til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Justitsministeriet er den kompetente myndighed for videre nødvendige foranstaltninger med henblik på udlevering af statsborgere fra en fuldbyrdende medlemsstat samt egne statsborgere og har ikke haft problemer med at få gennemført eller accepteret sådanne foranstaltninger.

¹ På tidspunktet for evalueringsbesøget var det ikke muligt at få udleveret tyske statsborgere. Ekspertholdet har imidlertid noteret sig, at det tyske har vedtaget en ny lov til gennemførelse af rammeafgørelsen, der trådte i kraft den 2. august 2006, så dette problem har nu kun historisk betydning.

² F.eks. at sagen var appelleret til Højesteret.

³ Bekendtgørelse nr. 30 af 14. maj 1987.

RESTREINT UE

3.9. UDLEVERING AF UNGE OG DERTIL KNYTTEDE GARANTIER

Den kriminelle lavalder i Danmark er 15 år (uden mulighed for undtagelser). På nuværende tidspunkt har der ikke været nogen problemer med hensyn til udleveringsbegæringer for unge.

3.10. UDVIKLING AF BEDSTE PRAKSIS

Det var klart for eksperterne, at Danmark ikke altid var overbevist om det begrundede i visse medlemsstaters anmodninger om yderligere oplysninger (i betragtning af princippet om, at den europæiske arrestordre er et værktøj for gensidig juridisk anerkendelse). De danske myndigheder anlægger imidlertid en praktisk strategi i forhold til sådanne anmodninger fra andre medlemsstater for at fremme udleveringsprocessen.

Eksperterne fandt Danmarks fleksibilitet med hensyn til at tilpasse deres egen praksis anbefalelsesværdig, men var bekymrede over, at der er så store forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til, hvad der er acceptabel praksis i denne forbindelse.

3.11. GENEREL KOMMUNIKATION MED DEN FULDBYRDENDE MEDLEMSSTAT

I tilfælde af en anholdelse i medfør af en Schengen-indberetning vil Kommunikationscentret i overensstemmelse med normal praksis modtage en G-formular fra den fuldbyrdende medlemsstat eller, i tilfælde af en Interpol-efterlysning, en indberetning om anholdelse. Kommunikationscentrets personale vil straks konsultere bilag 3 i vejledningen med hensyn til regler vedrørende sprog og generel fremsendelse, og så snart disse centrale praktiske spørgsmål er løst, vejlede vedkommende politikreds om alle relevante fakta i sagen via det sikre politinet (og fungere som kanal for enhver efterfølgende korrespondance).

Kommunikationscentret sender endvidere alle indberetninger og al korrespondance om sagen til Justitsministeriet med fax.

I Schengen-sager registreres al dokumentation i sagen i SIS på sædvanlig vis. I Interpol-sager sker lagringen i politiets efterretningsdatabase.

Hvis den fuldbyrdende judicielle myndighed eller centrale myndighed direkte orienterer den danske judicielle myndighed om, at der er foretaget anholdelse, sender Justitsministeriet underretningen til vedkommende politikreds, igen med kopi af underretningen til Kommunikationscentret, så alle implicerede har de samme oplysninger. Det er politikredsens opgave at fremskaffe al yderligere ønsket information og eventuelle nødvendige oversættelser.

RESTREINT UE

Eksperterne noterede sig, at det ved siden af disse forskellige kommunikationsveje var almindeligt for myndighederne i fuldbyrdelsesstaten at orientere vedkommende politikreds direkte om enhver vigtig udvikling i sagen. I så fald anmoder politikredsen fuldbyrdelsesstatens myndigheder om at sende al fremtidig korrespondance til Kommunikationscentret. En gennemgang af kommunikationsstatistikkerne bekræftede, at der ikke var nogen systematiske fejl eller vanskeligheder i kommunikationen gennem hele processen.

3.12. ORDNING FOR UDLEVERING/MIDLERTIDIG UDLEVERING

Når politikredsen er blevet underrettet om anholdelsen, træder den via Kommunikationscentret i kontakt med fuldbyrdelsesstaten for at erfare, hvornår den endelige udleveringsafgørelse kan forventes udarbejdet.

Politikredsen vil igen via Kommunikationscentret etablere en rute for ledsagelse og forelægge fuldbyrdelsesstaten denne til godkendelse. Når den eftersøgte er i politikredsens varetægt, orienterer den både Justitsministeriet og Kommunikationscentret derom. Justitsministeriet ajourfører derefter sine interne registre i administrativt og statistisk øjemed, og Kommunikationscentret sletter SIS-indberetningen og/eller efterlysningen via Interpol.

Ved ankomsten til Danmark anbringes den eftersøgte i varetægtsfængsel (i henhold til en national anholdelsesbeslutning) i op til 24 timer, derefter anmoder den lokale anklagemyndighed om eventuel forlængelse af varetægten og fortsætter retsforfølgningen og varetægtsfængslingen i overensstemmelse med national praksis.

3.13. ORDNING FOR UDLEVERING AF EFTERSØGTE GENSTANDE

Hvis Danmark har udstedt en kendelse om beslaglæggelse af genstande (ved kendelse fra en national ret efter ansøgning fra den lokale anklagemyndighed), kan det anmode fuldbyrdelsesstaten om at beslaglægge og udlevere specifikt bevismateriale.

Der er blev fremsat sådanne begæringer, der både rent praktisk og med hensyn til bevismaterialet er blevet imødekommet uden problemer. Overgivelsen af bevismaterialet foregår normalt samtidig med overgivelsen af den eftersøgte.

3.14. KONFLIKT MELLEM EUROPÆISKE ARRESTORDRER/UDLEVERINGS- BEGÆRINGER/VIDEREUDLEVERING

En sådan konflikt er endnu ikke opstået, og de danske myndigheder har derfor ingen bemærkninger til fuldbyrdelsesstaternes praksis.

3.15. UDGIFTER

Danmark har endnu ikke været udsat for nogen urimelig praksis i forbindelse med udgiftsordningen i rammeafgørelsens artikel 30.

4. TILRETTELÆGGELSE OG PRAKSIS - DEN FULDBYRDENDE MEDLEMSSTATS ROLLE

Danmark modtog 33 europæiske arrestordrer i 2005, hvoraf 4 originale arrestordrer aldrig blev modtaget (enten slet ikke modtaget eller modtaget på sprog, der ikke er accepteret i Danmarks sprogordning)¹, 2 blev trukket tilbage; Justitsministeriet traf 19 afgørelser om udlevering, hvoraf 7 (uden held) blev anfægtet af den eftersøgte², og 8 sager er under behandling. Af de 19 sager, hvor der blev truffet afgørelse om udlevering, blev fristen på 10 dage i rammeafgørelsens artikel 17 overholdt³.

4.1. MODTAGEPROCEDURER

Danmarks modtageprocedurer varierer afhængigt af følgende praktiske situationer:

- Når den eftersøgte opholdssted er kendt af den udstedende medlemsstat.
Justitsministeriet vil (i alle tilfælde) acceptere direkte fremsendelse af europæiske arrestordrer udstedt på eller ledsaget af en oversættelse til dansk, svensk eller engelsk⁴. Der er ikke noget strengt krav om, at selve formularen til den europæiske arrestordre anvendes korrekt, da de danske myndigheder prioriterer at få de nødvendige oplysninger, der skal forelægges i henhold til formularen til den europæiske arrestordre. Derfor har Danmark accepteret europæiske arrestordrer, hvor selve indholdet i formularen var blevet oversat.
- Når den eftersøgte opholdssted ikke er kendt af den udstedende medlemsstat.
I disse tilfælde kan den europæiske arrestordre enten modtages som en indberetning til Schengen-informationssystemet eller alternativt via Interpol, jf. rammeafgørelsens artikel 9 og 10. Danmark kræver i så fald ikke den originale arrestordre fremsendt. Hvis den udstedende stat har indberettet tilsvarende oplysninger til SIS eller i en Interpol-efterlysning, og de oplysninger skønnes tilstrækkelige, kan Justitsministeriet gå videre og træffe afgørelse om udlevering (dvs. europæiske arrestordrer skal eventuelt kun foreligge på dansk, svensk eller engelsk for at præcisere uklare indberetninger eller efterlysninger).

¹ UK, PL, DE og HU.

² Men den endelige afgørelse blev under alle omstændigheder truffet i løbet af fristen på 60 dage (efter anholdelsen) som fastlagt i § 18 d, stk. 2, i lov nr. 833 fra august 2005.

³ Danmark regner denne 10-dages-frist fra det tidspunkt, hvor alle nødvendige oplysninger er modtaget på et accepteret sprog.

⁴ Det er derefter vedkommende politikreds, der skal fremskaffe en danske oversættelse af europæiske arrestordrer modtaget på engelsk eller svensk (med henblik på retssagen).

RESTREINT UE

4.2. ARRESTORDREFORMULAR, SAGSBEHANDLING OG ANHOLDELSE

- Når den eftersøgte opholdssted er kendt

4.2.1.

De europæiske arrestordre, som Justitsministeriet modtager, underkastes en foreløbig vurdering af den sagsbehandlende jurist for at fastslå, om anmodningerne ud fra dokumentet selv er omfattet af rammeafgørelsens anvendelsesområde¹ (dvs. at den er udstedt for en af de lovovertrædelser eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2). Hvis der er behov for yderligere oplysninger, sender Justitsministeriet en direkte anmodning til den udstedende myndighed efter rammeafgørelsens artikel 15, stk. 2.

Når Justitsministeriet har konstateret, at anmodningen ligger inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde², sendes den europæiske arrestordre til vedkommende politikreds med kopi til Kommunikationscentret, så den centrale politidatabase kan ajourføres.

Fra modtagelsen af den europæiske arrestordre har politikredsen (der er ingen politienhed i Danmark, der er specialiseret i den europæiske arrestordre) tre dage til at afslutte efterforskningen i forbindelse med arrestordren. Denne efterforskning består i kontrol af den eftersøgte adresse og derefter eventuelt anholdelse og varetægtsfængsling³. Uanset om anholdelse anses for begrundet, afhører politiet den eftersøgte (der har ret til en forsvarer) for at fastslå vedkommendes identitet og erfare, om vedkommende giver sit samtykke⁴ og få vedkommendes sagsfremstilling med hensyn til den europæiske arrestordre⁵.

¹ § 18 b i lov nr. 433 fra juni 2003.

² § 10 a, stk. 4: Udlevering til strafforfølgning eller straffuldbyrkelse for flere strafbare forhold kan finde sted, selv om betingelserne i stk. 1-3 (dvs. anvendelsesområdet, der afspejler rammeafgørelsens) kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene.

³ I tilfælde af anholdelse underrettes Kommunikationscentret, der derefter underretter Justitsministeriet og den udstedende medlemsstat.

⁴ Samtykket kan tilbagekaldes på et hvilket som helst tidspunkt, indtil udlevering er sket, jf. Danmarks erklæring til rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

⁵ For eksempel: i en sag om straffuldbyrkelse er dommen måske allerede aftjent. I en sag om strafforfølgning kan det være, at datoerne ikke stemmer overens med det tidsrum, hvori den pågældende har opholdt sig i medlemsstaten.

RESTREINT UE

Den lokale anklagemyndighed¹ underrettes om efterforskningsresultaterne af politiet og udarbejder derefter en kort rapport om sagen. Denne rapport skal sammenfatte den eftersøgte sagsfremstilling og påpege mangler ved arrestordren, der skal udbedres, inden der kan træffes en afgørelse om udlevering (dvs. at den er i overensstemmelse med rammeafgørelsens artikel 8)². Denne sagsakt sendes tilbage til Justitsministeriet, der træffer afgørelse om, hvorvidt der er behov for yderligere oplysninger, og om selve udleveringen.

Justitsministeriet skal efter loven træffe afgørelse "snarest og så vidt muligt inden 10 dage efter, at den, der begæres udleveret, er anholdt her i landet eller har meddelt samtykke til udleveringen"³. På trods af, at tidsfristerne kun er vejledende, konstaterede evalueringsholdet, at en overskridelse af fristerne i sig selv ikke havde nogen negative følger for afgørelsen om udlevering eller afgørelsen om at lade en person varetægtsfængsle. Da samtykke kan tilbagekaldes på et hvilket som helst tidspunkt, indtil udlevering er sket, træffer Justitsministeriet afgørelse efter samme procedure i alle sager.

Ekspertholdet bemærkede, at Justitsministeriet fuldt ud var klar over, at man i national lovgivning fuldstændig havde afskaffet dobbelt strafbarheds-princippet med hensyn til overtrædelserne på listen i artikel 2⁴; man indrømmede dog, at man ved én lejlighed havde foregrebet eventuelle spørgsmål fra retsvæsenet og foretaget undersøgelser vedrørende de afkrydsede lovovertrædelser, inden der blev udstedt ordre om udlevering af den eftersøgte⁵.

Justitsministeriets beslutning om udlevering meddeles politikredsen og derefter underrettes den pågældende af politiet, der også rådgiver vedkommende om adgangen til domstolsprøvelse.

¹ De fleste nationale efterforskningssager indledes af politiembedsmænd med offentlige anklagere, der udøver retlig kontrol.

² Men den lokale anklagemyndighed udsteder ikke selv nogen anmodninger eller sender dem til udstedelseslandet.

³ § 18 d, stk. 1, i lov nr. 833 fra august 2005.

⁴ § 10 a, stk. 1, i lov nr. 833 fra august 2005.

⁵ Denne enkeltstående sag vedrørte en sag om svig, der blev forelagt af Tyskland, idet der var overlappning mellem de to jurisdiktionsområder inden for denne lovovertrædelse generelt.

RESTREINT UE

4.2.2

Udstedelsesstaten kan i stedet for eller som supplement til direkte fremsendelse som beskrevet ovenfor indgive indberetning om den eftersøgte i SIS. Samme procedure følges, når en efterlysning udsendes via Interpol.

Personalet i Kommunikationscentret gennemgår indberetningerne og efterlysningerne for at se, om de indeholder alle de oplysninger, som Danmark kræver som grundlag for en europæisk arrestordre¹. Hvis de bliver klar over mangler, har de kompetence til at kontakte den udstedende medlemsstats myndigheder direkte for at få de yderligere oplysninger, de finder nødvendige. Den medarbejder, som evalueringsholdet valgte at tale med ved hendes arbejdsstation, kunne kommunikere fyldestgørende på endnu tre sprog, nemlig engelsk, spansk og tysk.

Når Kommunikationscentret har modtaget de fornødne oplysninger, orienterer det Justitsministeriet om, at der findes en indberetning, og at den eftersøgte opholder sig i Danmark.

Justitsministeriet foretager den samme foreløbige vurdering som beskrevet ovenfor i forbindelse med den A- og M-formularer, som det modtager pr. fax fra Kommunikationscentret. Hvis det ikke mener, at udlevering umiddelbart bør nægtes, giver det Kommunikationscentret instruks om at indlæse oplysningerne vedrørende indberetningen i den nationale SIS-database (eller ved en Interpol-efterlysning om at åbne en ny sagsakt i den nationale politidatabase med kopi af begæringen som bilag).

Hvis Justitsministeriet finder, at udlevering bør nægtes (f.eks. i tilfælde af lovovertrædelser, der ikke står på positivlisten og ikke opfylder princippet om dobbelt strafbarhed), giver det Kommunikationscentret besked om at indsætte en påtegning ("flagning") i SIS.

Hvis der skal ske udlevering, vil Justitsministeriet samtidig med kommunikationen med Kommunikationscentret instruere vedkommende politikreds om at indlede en undersøgelse af, om udleveringsbetingelserne er opfyldt. Der gælder de samme procedurer og tidsfrister som i sager med direkte fremsendelse (jf. ovenfor).

¹ Kommunikationscentrets personale har arbejdsstationer med to skærme og adgang til begge systemer hele dagen.

4.2.3.

Hastesager

Hvis en udstedende stat oplyser, at sagen haster, kan Kommunikationscentret sende den europæiske arrestordre/efterlysningen/indberetningen til vedkommende politikreds samtidig med, at den sendes til Justitsministeriet. Det er derefter politimesteren, der træffer afgørelse om eventuel anholdelse¹.

Denne meddeles Justitsministeriet enten direkte, eller, hvis det er uden for kontortid, via Kommunikationscentret, der døgnet rundt kan kontakte centrale medarbejdere i Justitsministeriet pr. telefon. Justitsministeriets afgørelse (om udlevering umiddelbart bør nægtes eller indrømmes) fremskyndes og træffes, før politikredsen inden for 24 timer skal fremstille den pågældende i retten med henblik på eventuel varetægtsfængsling.

Derefter er praksis som beskrevet ovenfor.

- Hvis den eftersøgte opholdssted ikke kendes af den udstedende stat

4.2.4.

Evalueringsholdet erfarede, at der indløber ca. 30 SIS-indberetninger og 10 Interpol-efterlysninger som europæiske arrestordrer hver dag. Dette var således den hyppigst forekommende situation. Igen følges i udstrakt grad den samme praksis ved behandlingen af indberetninger og efterlysninger.

Ekspertholdet noterede sig med interesse, at de vigtigste oplysninger i alle indberetninger og efterlysninger, som Danmark modtager, uden undtagelse automatisk sendes gennem politi- og efterretningsdatabaser, som Kommunikationscentret har adgang til, for at fastslå, om den eftersøgte kan forbindes med Danmark (i så fald vil procedurerne i punkt 4.2.2 straks blive sat i gang).

Artikel 95-indberetninger efterprøves i løbet af et døgn efter modtagelsen, og Interpol-efterlysninger behandles i løbet af 30 minutter efter modtagelsen. Vagthavende opbevarer en log over den tid, det tager medarbejderne at foretage søgningerne. De danske myndigheder foretager således opsporing i de elektroniske databaser (hit/no hit) af ca. 14 000 personer hvert år.

¹ Politimesteren kan foretage anholdelse, inden han modtager en arrestordre på et accepteret sprog, hvis han ud fra situationen finder det nødvendigt.

RESTREINT UE

Under alle omstændigheder foretager Kommunikationscentret den samme kontrol som beskrevet ovenfor, inden oplysninger vedrørende en eftersøgt indlæses i den danske del af SIS eller strafferegisteret.

Når en eftersøgt lokaliseres, anholdes vedkommende på grundlag af indberetningen eller efterlysningen¹, og politimesteren i vedkommende politikreds orienterer Justitsministeriet via Kommunikationscentret (som også orienterer den udstedende stat om anholdelsen).

Justitsministeriet pålægger derefter politikredsen at foretage den oven for beskrevne undersøgelse af, om betingelserne for udlevering i henhold til den europæiske arrestordre er opfyldt.

4.2.5.

Hastesager

I alle sager, der behandles uden for almindelig kontortid, orienteres Justitsministeriet via Kommunikationscentret om en anholdelse, så det kan vurderes, om udlevering umiddelbart kan imødekommes eller bør nægtes.

4.3. ANMODNINGER OG IMØDEKOMMELSE AF ANMODNINGER OM YDERLIGERE OPLYSNINGER ELLER PRÆCISERING

Enhver kontakt med den udstedende judicielle myndighed skal ske via Justitsministeriet eller Kommunikationscentret. Sådanne kontakter er indtil i dag blevet indledt og ofte gennemført på engelsk.

Den danske judicielle myndighed stræber efter kun at sende én anmodning til den udstedende judicielle myndighed, inden sagen sendes til politikredsen, der indleder den første efterforskning. Da sagen behandles på flere niveauer, mente ekspertholdet dog, at det ikke kunne udelukkes, at der blev fremsendt flere/gentagne anmodninger, selv om det ikke var almindeligt.

Under alle omstændigheder er det Justitsministeriet, der meddeler den endelige udleveringsbeslutning til vedkommende myndighed i den udstedende medlemsstat.

¹ Enhver ansat i det danske politi med politibeføjelser kan foretage anholdelse, og alle politikredse og operationelle afdelinger har onlineadgang til strafferegisteret.

RESTREINT UE

4.4. ANHOLDELSESPROCEDURER - FØRSTE FREMSTILLING I RETTEN

Den eftersøgte skal fremstilles i retten senest 24 timer efter anholdelsen (der foretages af politiet) for at tage stilling til afholdelsen og om nødvendigt¹ træffe afgørelse om dens opretholdelse. I hastesager kan anholdelse og varetægtsfængsling undtagelsesvis ske, inden der er udstedt en europæisk arrestordre.

En afdeling af Københavns byret ligger i samme bygning som politikredsens hovedkvarter og har ti dommere, der arbejder i en turnusordning. Afdelingen har erfaringer med europæiske arrestordrer og kan behandle alle forhåndsundersøgelser (f.eks. anmodninger om ransagning, telefonaflytning og anholdelse). Sædvanligvis er retssagerne offentlige, men anklagemyndigheden kan imidlertid bede om, at anmodningen om nødvendigt behandles for lukkede døre.

Den eftersøgte har ret til at lade sig bistå af en advokat og en tolk² og kan selv udnævne en advokat (forudsat at denne kan føre sagen uden at overskride arrestordrens tidsfrister) eller få beskikket en forsvarer af retten³.

Den byretsdommer, som evalueringsholdet talte med, foretrak, at den europæiske arrestordre forelå ved første fremstilling i retten, men retterne var ikke bureaukratisk indstillet, og det vigtigste var, at arrestordren var udstedt, og at retten fik forelagt oplysningerne på formularen, hvad enten de stammer fra selve arrestordren, fra A- og M-formularen eller en anden kilde.

4.5. AFGØRELSEN OM UDLEVERING

Som nævnt ovenfor er det Justitsministeriet, der i alle sager træffer afgørelse om udlevering i første instans, idet den person, der søges udleveret, har ret til domstolsprøvelse ved by- og landsretten.

¹ Der anvendes normale nationale kriterier for anholdelse, dvs. risiko for, at vedkommende vil unddrage sig retsforfølgning, frygt for, at han vil begå ny lovovertrædelse, bevisets stilling eller frygt for, at personen på fri fod udgør en fare for befolkningen.

² § 18 b, stk. 3, og § 14 i lov nr. 833 fra august 2005 om forsvarsbeskikkelse. Endvidere gælder de almindelige forvaltningsretlige principper vedrørende advokat- og tolkebistand.

³ § 18 c i lov nr. 833 fra august 2005.

RESTREINT UE

Ekspertholdet spurgte alle parter om deres mening om Danmarks håndtering af den europæiske arrestordre, og alle gav uden undtagelse udtryk for, at garantierne for retlig prøvelse inden udlevering sikrede, at den pågældendes rettigheder bliver overholdt. Alle parter mente derfor, at processen generelt respekterer retsreglerne.

Den person, der søges udleveret, vil som led i den indledende efterforskning i politikredsen blive spurgt, om han giver sit samtykke til udlevering; i så fald skal samtykket bekræftes i retten. Derefter er det dommeren, der oplyser om konsekvenserne af samtykket (og om nødvendigt om yderligere samtykke, der skal gives i tilfælde af videreudlevering).

Hvis afgørelsen kæres, har politiet i henhold til almindelig national praksis et vist råderum med hensyn til, hvor meget af den forelagte dokumentation der skal oversættes med henblik på domstolsprøvelse. Politiet tager naturligvis hensyn til rettens ønsker i denne forbindelse.

4.6. AFSLAG PÅ UDLEVERING

Danmark har til dato ikke afvist udlevering i henhold til en europæisk arrestordre.

Ekspertholdet havde en ret indgående drøftelse med de danske retsmedlemmer om problematiske arrestordreanmodninger, der kan forventes at komme, men som i øjeblikket er rent teoretiske.

Først og fremmest føler dommerne sig bundet af de beslutninger, som lovgivningsmagten træffer, når den vedtager primær ret. Derefter insisterede de på, at det næsten ikke kan undgå at rejse principielle problemer, at positivlisten over lovovertrædelser i rammeafgørelsen blev vedtaget, inden alle medlemsstater var nået til enighed om i det mindste nogle af definitionerne.

Dommerne påpegede, at de udstedende medlemsstater måske allerede i de indledende faser af sagen kan tænkes selv at tage initiativ til at træffe afgørelse om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udstede europæiske arrestordrer i sager, hvor der simpelthen ikke foreligger ensartede definitioner.

RESTREINT UE

Til illustration af dette punkt blev følgende eksempler drøftet:

- en udstedende medlemsstat klassificerer abort som mord, og
- en udstedende medlemsstat klassificerer hjælp til selvmord som mord.

I disse specifikke eksempler var dommerne bekymrede over, at de ikke har ret til at undersøge sagen ud fra dobbelt strafbarheds-princippet. Når de blev presset, kunne de i disse specifikke eksempler acceptere, at de af samvittighedsgrunde i sådanne sager måske vil foretage en undersøgelse af "det afkrydsede felt", og dermed ikke kunne udelukke muligheden af et afslag. I så fald accepterede man, at anklagemyndigheden ville appellere sagen til en højere retsinstans for at få omstødt den oprindelige klageafgørelse.

Da det i sidste ende er dommerne, der behandler Justitsministeriets afgørelse i omtvistede sager, var det fuldstændig uden betydning for dem, at justitsministeren selv havde fået forelagt tre europæiske arrestordre og var blevet opfordret til at følge sit personales synspunkter.

Holdet bemærkede med interesse, at selv om dommerne generelt er trygge ved idéen om gensidig anerkendelse, finder de det ikke korrekt at tage direkte kontakt med en udstedende judiciel myndighed. Danmarks retssystem bygger ikke på det inkvisitoriske princip, og man indtog det faste standpunkt, at en mere korrekt og gennemsigtig fremgangsmåde (i Danmark) ville være at rette en direkte henstilling til Justitsministeriet for åbne døre i retssalen om at foretage de nødvendige undersøgelser og ligeledes modtage svarene på deres spørgsmål i selve retssalen, når de foreligger.

4.7. KLAGEPROCEDURER OG DERES FØLGER FOR TIDSFRISTERNE.

Som tidligere nævnt har den person, der søges udleveret, ved politiets meddelelse om, at der er truffet beslutning om udlevering, ubetinget ret til inden for en frist på tre dage at indbringe spørgsmålet om beslutningens lovlighed for byretten¹. Politiet underretter Justitsministeriet om, at der gøres indsigelse mod beslutningen, samt om datoen for rettens behandling (og evt. dispensation), hvorefter ministeriet formidler oplysningerne videre til den relevante myndighed i udstedelsesstaten.

¹ § 16 og 18 e i lov nr. 833 fra august 2005.

RESTREINT UE

De danske domstole har en meget fleksibel sprogordning, og både by- og landsretsdommere bekræftede over for evalueringsholdet, at de fører en retssag uden tolk, hvis de mener, at alle parter er tilstrækkeligt sikre i det pågældende fremmedsprog (i praksis vil det normalt være tysk, fransk eller engelsk).

Videre appel af byrettens afgørelse går til landsretten med en frist på tre dage for indsigelse.

Videre appel til Højesteret kan kun ske, når visse omstændigheder er opfyldt, sammen med ansøgning om anketilladelse til Procesbevillingsnævnet¹. Ansøgninger om appel af sager til Højesteret bør principielt indgives til Procesbevillingsnævnet inden to uger efter, at den omtvistede afgørelse er truffet², men normalt vil den praktiske overførelse have fundet sted senest ti dage efter, at landsretten har truffet endelig afgørelse (hvis det er tilfældet). I praksis er det den person, der søges udleveret, der skal ansøge om at få udskudt udleveringen. Ekspertene bemærkede, at der i 2004 havde været en sag, hvor det lykkedes en appellant ved ansøgning til Højesteret at få udsat gennemførelsen af udleveringsbeslutningen, så Procesbevillingsnævnet kunne tage stilling til ansøgningen om bevilling af appel til Højesteret. I det tilfælde blev udleveringsbeslutningen udsat, indtil der var truffet afgørelse om appellansøgningen. Denne blev afvist, hvorefter den pågældende blev udleveret i overensstemmelse med landsrettens oprindelige dom.

Ekspertholdet bemærkede, at der ikke syntes at være nogen speciel automatisk fast-track-procedure beregnet på at fremskynde appeller i forbindelse med europæiske arrestordrer, men at det påhviler anklagemyndigheden i hver enkelt instans at tage initiativ hertil. Justitsministeriet betragter det som en del af forløbet i alle arrestordresager.

Hvad tidsfristerne angår hedder det i den danske gennemførelseslov, at "... rettens endelige afgørelse så vidt muligt skal afsiges inden 60 dage efter anholdelsen af den pågældende her i landet."³. Det vil sige, at Justitsministeriet højst har 10 dage til at træffe afgørelse om udlevering og højst 50 dage for alle appelmuligheder).

¹ Procesbevillingsnævnet kan tillade anke af domme, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor, jf. § 962, stk. 3.

² Rpl. § 962, stk. 3.

³ § 18 d, stk. 2, i lov nr. 833 fra august 2005.

RESTREINT UE

Ekspertholdet bemærkede, at Justitsministeriet tæller 10-dages-fristen for udlevering fra udløbet af 3-dages-fristen for indgivelse af appel (dvs. fra den dato, hvor afgørelsen bliver endelig), og ud fra den målestok har de danske myndigheder ikke overskredet 10- og 60-dages-fristerne¹ i 2005. Fristerne blev overskredet ved én lejlighed i 2004, og i det tilfælde blev Eurojust underrettet i overensstemmelse med i rammeafgørelsen.

4.8. SPØRGSMÅL I FORBINDELSE MED ANHOLDELSE OG UDLEVERING AF EGNE STATSBORGERE OG UNGE

Ifølge dansk ret kan der over for udstedelsesstaten som vilkår for udlevering fremsættes krav om, at en person, der ønskes udleveret, og som er dansk statsborger eller har fast ophold i Danmark, sendes tilbage til Danmark for at afsone dommen. Danmark vil i praksis altid håndhæve denne betingelse, hvis den eftersøgte fremsætter et sådant ønske.

Ved begæring om udlevering til straffuldbyrddelse vil Danmark afslå udlevering af egne statsborgere eller personer med fast ophold, der ønsker at afsone dommen i Danmark.²

Danmark har ingen erfaringer med begæringer om udlevering af mindreårige.

4.9. FLERE STRAFBARE FORHOLD

Som anført i punkt 4.2.1 kan Danmark som fuldbyrdende medlemsstat udlevere til strafforfølgning eller straffuldbyrddelse, selv om lovovertrædelserne som anført i anvendelsesområdet for rammeafgørelsen kun er opfyldt med hensyn til et af forholdene i den europæiske arrestordre³.

Danmark har ingen erfaringer med en sådan situation.

4.10. VIDEREUDLEVERING TIL TREDJELAND

Danmark har ingen aktuelle erfaringer med sager med videreudlevering til tredjeland.

¹ Rammeafgørelsens artikel 17, stk. 2 og 3.

² § 10 b i lov nr. 833 fra august 2005.

³ § 10 a, stk. 4, i lov nr. 833 fra august 2005.

RESTREINT UE

4.11. AD HOC-SPØRGSMÅL OMKRING SAGSBEHANDLINGEN

Som det fremgår af det forhold, at Danmark ikke har afvist nogen udlevering i henhold til europæiske arrestordre i 2005, har der ikke været nogen uovervindelige problemer i denne forbindelse (selv om ekspertholdet bemærkede, at der med hensyn til flere anmodninger vedrørende afsoning for dom afsagt in absentia manglede de nødvendige oplysninger om sagen, der skulle afklares yderligere).

4.12. ERFARINGER MED ARTIKEL 32

Danmark har ingen aktuelle erfaringer med sager, der udgør en undtagelse efter artikel 32.

4.13. BETINGET UDLEVERING

Danmark er ved at behandle sin første sag, hvor der forhandles om midlertidig overgivelse. Sagen vedrører en person, der er efterlyst for mord i Tyskland, hvor man er klar til at indlede retssagen, men som også er efterlyst for mord i anden sammenhæng i Danmark, hvor sagen endnu ikke er klar til at blive taget op i retten.

Det danske justitsministerium har opfordret de tyske myndigheder til at gøre rede for deres sag og de nærmere vilkår i forslaget om at lade den eftersøgte vende tilbage, når tiden er inde, for at blive stillet for retten i Danmark.

De danske myndigheder mener, at kommunikationen mellem myndighederne er acceptabel, og at den uformelle procedure hjælper begge parter med at få adgang til den eftersøgte, hvilket er i begge sagers interesse.

4.14. PROCEDURER FOR UDLEVERING (HERUNDER BETINGET UDLEVERING) AF PERSONER OG GENSTANDE

Det er politikredsene, der står for den logistiske tilrettelæggelse af udleveringen af personer og bevismateriale, og alle oplysninger herom formidles videre af Kommunikationscentret.

Politikredsene er forpligtet til at informere Justitsministeriet, hvis det bliver klart, at udleveringen ikke kan finde sted inden for 10 dage efter, at der er truffet endelig afgørelse. Justitsministeriet underretter den udstedende myndighed herom med kopi til Kommunikationscentret.

Alle 19 udleveringer i 2005 blev fuldbyrdet inden for de foreskrevne tidsfrister.

RESTREINT UE

4.15. KONFLIKT MELLEM EUROPÆISKE ARRESTORDRER/UDLEVERINGS- BEGÆRINGER

Sådanne konflikter er endnu ikke forekommet. Ekspertholdet fik oplyst, at skulle det ske, vil Justitsministeriet undersøge arrestordrerne og udleveringsbegæringerne under behørigt hensyn til sagens alvor, uanset om anmodningerne vedrører strafforfølgning eller straffuldbyrdelse, og til gerningsstedet, inden det træffer et prioriteret valg.

4.16. UDGIFTER

Danmark har ingen erfaringer med praksis, der strider mod rammeafgørelsen.

5. UDDANNELSE

Ekspertene fandt, at personalet på alle niveauer i behandlingen af europæiske arrestordrer har adgang til en bred vifte af uddannelsesmuligheder.

Uddannelserne omfatter følgende:

- Alle juridiske medarbejdere i Justitsministeriet kan tilbringe op til 20% af arbejdstiden med at føre konkrete sager for domstolene, enten i by- eller landsretten. I flere tilfælde fik en advokat tilladelse til at arbejde i et etableret forsvarsadvokatfirma en dag om ugen for at få erfaring med forsvarssager. På den måde fortsætter man med at høste (og ikke mindst ajourføre) praktiske erfaringer, samtidig med at man udfører sit arbejde i Justitsministeriet.
- Alt personale i Justitsministeriet kan deltage i sprogundervisning i ministeriets sprogskole (først og fremmest i engelsk og fransk).
- Interne faglige kurser i moduler i f.eks. international ret, den europæiske menneskerettighedskonvention, forvaltningsret og forfatningsret er obligatoriske for alt juridisk personale i de første tre år af deres ansættelse i Justitsministeriet. Disse kurser dækker en række juridiske emner af relevans for arbejdet i Den Internationale Afdeling.
- Personalet i Kommunikationscentret har deltaget i og vil skulle deltage i kurser i Danmark og internationale seminarer om den europæiske arrestordre (i Rom og Wien).
- Personalet i Kommunikationscentret, der allerede delvis er udvalgt på grund af deres sproglige kompetencer, kan også deltage i yderligere sprogkurser.
- De enkelte politikredse afholder også ad hoc-kurser om den praktiske anvendelse af den europæiske arrestordre.

RESTREINT UE

- Både politiet og personalet ved anklagemyndigheder i politikredsene har via POLNET elektronisk adgang til Danmarks gennemførelseslovgivning, den praktiske vejledning og et ugentligt nyhedsbrev fra Justitsministeriet om aktuelle juridiske spørgsmål
- Anklagemyndighedens personale (jurister) har i løbet af deres uddannelse ved politiet lært at behandle internationale sager, sager vedrørende den europæiske arrestordre og andre udleveringssager.

Ekspertholdet bemærkede imidlertid også, at personalet i politiet og anklagemyndigheden i den mindste af de besøgte politikredse¹ fandt, at målrettet udannelse i den europæiske arrestordre er minimal og under alle omstændigheder for utilstrækkelig til at være til nogen praktisk hjælp i disse sager. Ekspertholdet bemærkede endvidere, at denne politikreds sandsynligvis befinder sig blandt dem, der vil blive lagt ind under en anden politikreds som følge af reformen² og derved få mere praktisk erfaring med europæiske arrestordrer med udvidelsen af det operationelle område.

6. FORSVARETS PERSPEKTIV

Ekspertholdet fik lejlighed til at møde to medlemmer af Advokatsamfundet i Danmark, som det i øjeblikket er obligatorisk for alle praktiserende advokater at være medlem af.

For Advokatsamfundet viste det forhold, at forsvarerne havde tabt alle syv appelsager i 2005, de danske domstoles ubøjelige holdning i forbindelse med udlevering af eftersøgte, hvilket dog ikke gav anledning til bitterhed. Advokaterne bemærkede, at den langvarige tradition med ikke at udlevere danske statsborgere er blevet fejet til side, og at domstolene nu er fuldt tilfredse med garantierne i artikel 5, stk. 3, og derfor mener, at den form for udlevering kan tillades.

Offentlighedens reaktion på dette og andre forhold, som den europæiske arrestordre havde givet anledning til, blev beskrevet som afdæmpet, delvis opvejet af Advokatsamfundets lobbyvirksomhed for at sikre, at de proceduremæssige garantier ikke udhules.

¹ Den dækker et område på kun 8 km² og havde kun erfaring med 2 europæiske arrestordrer i 2005.

² Se bilag F.

RESTREINT UE

De havde ikke oplevet, at domstolene havde specialudvalgt advokatbistand, hverken ud fra godkendte lister eller tidsmæssig disponibilitet, og bekræftede, at deres honorarer fuldt ud er på linje med honorarerne for nationale straffesager.

Eksperterne noterede sig med interesse, at det, der bekymrede advokaterne mest, ikke var selve udleveringsafgørelsen eller appelmulighederne, men sandsynligheden for, at en person, når han først var udleveret, ville blive varetægtsfængslet af udstedelsesstaten, indtil straffesagen var afgjort der. Varetægtsfængsling i disse sager kunne stå i et fuldstændigt misforhold til den strafbare handling og mulige sanktioner, men da alternative former for løsladelse mod kaution som at melde sig hos politiet osv. ikke kan overføres til eller fuldbyrdes i den fuldbyrdende stat, blev varetægtsfængsling set som den eneste mulige løsning.

For advokaterne resulterede de nuværende varetægtsfængslingsprocedurer i en klar og påviselig ulighed, fordi de ikke bygger på bevismaterialet i den enkelte sag, men på den udleveredes nationalitet og bopæl. De havde den klare opfattelse, at EU bør koncentrere sig mere om at få indført foranstaltninger, der kan give udstedelsesstatens domstole en bredere række af muligheder, så risikoen for forskelsbehandling mindskes.

7. KONKLUSIONER

7.1. Generelle konklusioner

7.1.1. Ekspertholdet fik det klare indtryk, at selv om Danmarks erfaringer med europæiske arrestordrer nødvendigvis er begrænset, er behandlingen af sagerne i det danske system effektiv. Eksperterne vil gerne benytte lejligheden til at takke de danske myndigheder for den åbenhed, som de lagde for dagen i drøftelsen af alle spørgsmål i forbindelse med evalueringen.

7.1.2. Som nævnt er der indledt en reform af det danske politi og af domstolssystemet, og hvis de fastsatte frister overholdes, vil antallet af politikredse og byretter være kraftigt reduceret fra 1. januar 2007¹. Denne udvikling vil efter ekspertholdets mening tjene til at forbedre og sikre en større udbredelse af kendskabet til den europæiske arrestordre og medføre mere ensartethed i sagsbehandlingen.

¹ Se bilag F - de foreslåede reformer blev vedtaget af Folketinget den 2. juni 2006 og træder i kraft den 1. januar 2007.

RESTREINT UE

7.1.3. Ekspertene ønsker også at videregive Danmarks bekymring for, at manglen på en række aftalte arbejdsprog inden for rammerne af den europæiske arrestordre sandsynligvis vil få negativ indflydelse på overholdelsen af stramme frister for udstedelse af originaldokumenter eller opgivelse af flere oplysninger. Dette kunne forventes at føre til løsladelse af eftersøgte personer, som ellers ville være blevet strafforfulgt.

7.2. Konklusioner vedrørende Danmarks rolle som udstedende medlemsstat

7.2.1. De enkelte punkter

7.2.1.1. Udbredelse af vejledning med hensyn til den europæiske arrestordre

For at lette udbredelsen af viden om den europæiske arrestordre i de 54 politikredse, der fandtes på tidspunktet for evalueringsbesøget, placeres relevante og instruktive oplysninger på politiets edb-system POLNET. Ekspertene mente, at opdelingen af områderne på POLNET (mellem politi og anklagemyndighed) sammen med en ikke særlig gennemskuelig elektronisk markering vil kunne medføre, at en bruger uden erfaring med arrestordren¹ let kan komme til at overse relevant vejledning eller hjælp.

I et tilfælde kendte en politimand ikke til Justitsministeriets vejledning og anvendte i stedet en internt udarbejdet politinote om arrestordren. Han fik oversat den danske formular i tillæg til de oplysninger, der skal stå på den (unøjagtighederne i den oversatte formular blev ikke anfægtet af den fuldbyrdende stat ved den lejlighed). Justitsministeriet var til stede under samtalen og noterede sig de områder, hvor den elektroniske markering kan gøres bedre, så ekspertholdet er overbevist om, at dette svage punkt allerede er udbedret.

7.2.1.2. Adgang til historiske arrestordresager

Ekspertholdet konstaterede også, at selv om POLNET-databasen generelt er effektiv, så indeholder den ikke en påtegning eller et tilsvarende beskrivende felt, der henleder opmærksomheden på tidligere sagsakter, så man kan henholde sig til tidligere praksis. Politiet bekræftede, at medmindre de kender navnet på en specifik sag, kan de ikke søge i systemet med det formål.

¹ Ekspertene er klar over, at Danmarks 54 politikredse i 2005 kun i alt behandlede 64 udstedte og 33 fuldbyrdede europæiske arrestordrer.

7.2.1.3. Praktisk uddannelse

Det var klart, at den danske politistyrkes nuværende struktur gør, at mange politikredse kun har ringe eller ingen konkrete erfaringer med håndtering af europæiske arrestordrer. Ekspertholdet mente derfor, at der bør foretages en undersøgelse af, hvordan tid og ressourcer skal fordeles ved tildeling af målrettet uddannelse i den europæiske arrestordre og ajourførende foranstaltninger. Eksperterne noterede sig da også, at både politi og anklagemyndighed i en politikreds selv mente, at de specifikke arrestordrekurser, de havde deltaget i, ikke havde givet dem viden nok til at behandle disse sager med sikkerhed.

7.2.1.4. Konventionen af 1983 om overførelse af domfældte som grundlag

Ekspertholdet konstaterede, at de danske myndigheder ikke er trygge ved at benytte ovennævnte konvention som grundlag og ved at være tvunget til at undersøge dobbelt strafbarheds-princippet ved selve udleveringen. Holdet konstaterede, at Danmark ønsker at fremskynde arbejdet med udkastet til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union og overførelse af domfældte mellem EU-medlemsstaterne.

7.2.2. God praksis

7.2.2.1. Kontrol af tilknyttet national efterforskning

Ekspertholdet mente, at den obligatoriske, systematiske søgning i politiets efterforskningsdatabase for at finde tilknyttede sager med det formål at udstede en samlet anmodning i praksis var en enkel måde eventuelt at spare tid på under udstedelsen.

7.2.2.2. Uddannelse i Justitsministeriet

Ekspertholdet var specielt imponeret over Justitsministeriets fremsyn og fleksibilitet med hensyn til at lade de juridiske medarbejdere arbejde uden for ministeriet en dag om ugen i konkrete retsforfølgings- eller forsvarssager. Holdet fik den opfattelse, at det var til fordel for hele processen og en klar fordel for juristerne, som træffer afgørelse om og behandler europæiske arrestordrer på ugebasis.

RESTREINT UE

7.2.2.3. Justitsministeriets registrering

Ekspertholdet fik lejlighed til at se nærmere på en af Justitsministeriets sagsakter og fandt, at anvendelsen af en særskilt forside til standardiseret registrering af statistiske data og tidsdata var et enkelt, men meget effektivt redskab til at følge en sag og vedligeholde statistiske registre.

7.2.2.4. Døgnvagtjeneste

Døgnvagtens kontaktnumre til Justitsministeriet (afdelingsleder, juridisk rådgiver og ledende juridiske medarbejder) ligger i Kommunikationscentret. Ekspertholdet mener, at disse kontaktnumre er blevet udnyttet effektivt i det forløbne år, og at de vidner om fordelene ved en sådan fremgangsmåde for arrestordreordningen.

7.2.2.5. Pragmatisk tilgang til anmodninger om yderligere oplysninger

På trods af tvivl med hensyn til det berettigede i visse anmodninger indtog Danmark som udstedende stat den holdning, at man på nuværende tidspunkt vil forsøge at tilpasse sig afvigende praksis i de forskellige fuldbyrdende stater i hele EU, og, når det er muligt, give de ønskede oplysninger, selv om anmodningen klart går ud over bestemmelserne i rammeafgårelsen. Ekspertholdet var dog bekymret over, at der to år efter den første gennemførelse af rammeafgårelsen stadig findes så mange forskellige former for praksis.

7.2.2.6. Kommunikationscentret som centraliseret kommunikationskanal

Selv om ekspertholdet bemærkede, at der på ad hoc-basis har været direkte kontakt mellem polititjenester (på initiativ af den udenlandske stats myndigheder), var det klart, at de danske myndigheder har forstået den centrale rolle, Kommunikationscentret spiller, og at den udnyttes fuldt ud. Kommunikationscentrets tekniske og sproglige kompetencer gør det til et naturligt valg for ekstern kommunikation.

7.3. Konklusioner med hensyn til Danmarks rolle som fuldbyrdende medlemsstat

7.3.1. De enkelte punkter

7.3.1.1. Udpegning af den judicielle myndighed

Evalueringsholdet var imponeret over Danmarks overordnede organisation og de mekanismer, der var blevet indført med henblik på en effektiv behandling af europæiske arrestordre.

RESTREINT UE

De danske myndigheder er klar over, at deres beslutning om at udpege justitsministeren/Justitsministeriet til kompetent judiciel myndighed for udstedelse og gennemførelse af sager har fremkaldt bemærkninger fra medlemsstaterne og Rådet¹. Denne beslutning blev drøftet grundigt under evalueringsbesøget, hvor Danmark hele tiden fastholdt, at den retlige prøvelse, som alle sager kan underkastes, viser, at dette valg i praksis er i overensstemmelse med rammeafgørelsens materielle bestemmelser.

Evalueringsholdet kunne ikke få øje på nogen svagheder ved praksis som følge af udpegningen af Justitsministeriet til judiciel myndighed. Det erkender også, at de danske dommere og Advokatsamfundet ikke ser kompetencetildelingen som et problem. Det skal dog noteres, at tre arrestordresager er blevet forelagt justitsministeren personligt², hvilket rummer en fare for, at der eventuelt kan udøves politisk pression på, hvad der udelukkende bør være en retlig afgørelse.

Ekspertholdet fandt ikke begrundelsen for udpegelsen af Justitsministeriet som værende i overensstemmelse med ønsket om åbenhed, der skulle komme til udtryk i omstruktureringen i 1999 af retssystemet, hvorom det bl.a. er blevet sagt:

*Afgørelsen om, at domstolene ikke længere skal administreres af Justitsministeriet, blev truffet med enstemmighed af Folketinget. Det kunne ikke bevises, at den gældende struktur havde haft negative følger for domstolenes uafhængighed, men Folketinget ønskede at fjerne en teoretisk mulighed for, at der blev rejst tvivl om domstolenes uafhængighed.*³

Holdet noterede sig også med nogen bekymring, at en beslutning truffet af justitsministeren/Justitsministeriet om som udstedende stat ikke at udstede en europæisk arrestordre eller beslutning om som fuldbyrdende stat ikke at udlevere en eftersøgt ikke på noget tidspunkt sendes til retslig prøvelse. I sådanne teoretiske sager kan der således klart rejses tvivl om ministerens dobbelte administrative og politiske funktion med hensyn til en afgørelse, der ud fra en overfladisk betragtning forekommer at være politisk ladet. Holdet mener, at alle væsentlige arrestordreafgørelser bør sendes til en effektiv retslig prøvelse for at overholde formålet med

¹ Retsgrundlaget herfor angiver de danske myndigheder som rammeafgørelsens artikel 6 - i henhold til dansk lov omfatter begrebet judiciel myndighed offentlige anklagere, der indgår i Justitsministeriet, der er højeste anklagemyndighed i Danmark.

² I hvert af disse tilfælde bekræftede ministeren den afgørelse, der var truffet af ministeriets embedsmænd.

³ Side 5 i "Courts of Denmark, an organisation in development" ("Domstolene i Danmark, en organisation under udvikling").

RESTREINT UE

rammeafgørelsen.

DECLASSIFIED

RESTREINT UE

På den baggrund mener ekspertholdet, at det klart vil fremme en bredere accept af den europæiske arrestordre og udvidelsen af princippet om gensidig anerkendelse, hvis Danmark tager skridt til at overveje sin interne struktur ud fra de samme ledende principper, der viste sig så frugtbare for reformen af domstolene. De fortsatte overvejelserne og forestillede sig, at det ville være et naturligt og neutralt alternativ til det nuværende system at udpege f.eks. Københavns byret¹ til kompetent judiciel myndighed for behandling af arrestordresager. Denne løsning ville også tilskynde domstolene til at specialisere sig yderligere på området.

7.3.1.2. Gennemgang af positivlisten

Ekspertholdet noterede sig, at det danske retsvæsen efter egen opfattelse befinder sig i en lidet misundelsesværdig situation med hensyn til sager (skønt teoretiske i øjeblikket) om udlevering, hvor der er diametrale modsætninger mellem medlemsstaternes definitioner af visse lovovertrædelser på positivlisten. Abort og aktiv dødshjælp er specifikke eksempler på stærkt følelsesladede områder, der blev drøftet. Holdet mente, at dommerne har ret i deres opfordring til, at medlemsstaterne snarest drøfter definitionerne på sådanne lovovertrædelser samt udstedende staters arrestordrepraksis i overgangsperioden.

Dommerne mener dog samtidig, at de i sådanne hypotetiske sager kan handle deontologisk korrekt ved at stille spørgsmål vedrørende listen. Ekspertholdet noterede sig, at de situationer, der blev drøftet, er hypotetiske, og at domstolenes registre til dato klart viser, at dommerne materielt set overholder rammeafgørelsen.

Justitsministeriet havde også bekræftet, at en lovovertrædelse på positivlisten i ét tilfælde var blevet undersøgt grundigt, inden der var truffet afgørelse om udlevering. Selv om der blev anført specifikke grunde i sagen for dette forhold, var eksperterne af den klare opfattelse, at en sådan praksis ikke må få lov til at brede sig.

7.3.1.3. Sagsgang i forbindelse med anmodninger om yderligere oplysninger

Eksperterne noterede sig, at Kommunikationscentret i SIS- og Interpol-sager anmoder om oplysninger på grundlag af betingelserne i rammeafgørelsens artikel 15. Det blev accepteret som et faktum, at Kommunikationscentret ikke er en judiciel myndighed med hensyn til den europæiske arrestordre, og det egentlige retsgrundlag for sådanne anmodninger var ikke helt klart for ekspertholdet. Det må ikke glemmes, at en udstedende judiciel myndighed sandsynligvis vil fremsætte en sådan anmodning i den anden ende af processen.

¹ Har allerede en døgnvagttjeneste.

RESTREINT UE

For så vidt angår arrestordreanmodninger for lovovertrædelser, der ikke står på listen, og hvor det er klart fra tidligere praksis, at kravet om dobbelt strafbarhed ikke kan opfyldes, kan

Kommunikationscentret kun indføre en påtegning i deres systemer og ikke gennemføre den europæiske arrestordre¹. Retsgrundlaget for denne praksis, når den følges af Justitsministeriet er klart, men at Kommunikationscentret gør noget sådant uden forinden at være blevet bemyndiget dertil af Justitsministeriet, forekom ikke holdet at være i overensstemmelse med principperne for gensidig retlig anerkendelse. Ekspertholdet var dog mere bekymret over tilkendegivelsen af, at samme praksis kan blive anvendt i forbindelse med lovovertrædelser på positivlisten, da dette klart vil være fuldstændigt i modstrid med en af rammeafgørelsens centrale præmisser.²

Evalueringsholdet mente endvidere, at Kommunikationscentrets sagsgang og praksis skaber mulighed for, at der kan blive fremsat flere anmodninger om yderlige oplysninger, og eksperterne mente, at der her er et område, hvor det vil være nyttigt at overveje, hvordan Danmarks arbejde med den europæiske arrestordre kan strømlines og gøres ensartet. Med den nuværende sagsgang er der teoretisk mulighed for, at der anmodes om yderligere oplysninger på følgende niveauer i processen:

- fra Kommunikationscentret - ved modtagelse af en SIS-indberetning eller Interpol-efterlysning
- fra Justitsministeriet - efter behandling af sagen i første instans/afslag
- fra Justitsministeriet - i forlængelse af efterforskningsrapporten fra politikredsen³, og
- fra en dommer - på hvert appelniveau (byret, landsret og Højesteret).

Ekspertholdet ville foretrække at kanalisere alle Kommunikationscentrets anmodninger gennem Justitsministeriet, så man handler i overensstemmelse med de mandater, der kræves i henhold til rammeafgørelsen, og kan fortage en mere grundig og ensartet behandling af arrestordren.

¹ F.eks. tyske sager på grund af manglende betaling af børnebidrag falder ind under denne påtegningskategori.

² Ekspertholdet forstår, at udleveringsanmodninger vedrørende abortsager også kan falde ind under denne kategori.

³ I teorien kan den indeholde en anmodning om yderligere oplysninger fra ministeren selv.

RESTREINT UE

7.3.2. God praksis

7.3.2.1. Ensartet vejledning

Supplementet til vejledningen om behandling af arrestordresager så holdet som et præcist og velgennemtænkt praktisk dokument. Eksemplerne på konkrete sager om strafforfølgning og straffuldbyrdelse gør den endnu mere nyttig.

7.3.2.2. Efterforskning af SIS-indberetninger og Interpol-efterlysninger

Holdet var også imponeret over, at Kommunikationscentret har indført ordninger for elektronisk efterforskning af, om personer, der eftersøges gennem en SIS-indberetning eller Interpol-efterlysning, eventuelt kan forbindes med Danmark. Den samlede mængde efterlysninger anslås til at ligge på omkring 30 SIS-indberetninger og 10 Interpol-efterlysninger pr. dag. Endvidere har Kommunikationscentret fastsat (og kontrolleret) strenge tidsfrister for efterforskningen.

7.3.2.3. Fleksibilitet med hensyn til formular

Dommerne bekræftede også, at det vigtigste for dem er at få de nødvendige oplysninger, der skal være på en europæisk arrestordre (jf. rammeafgørelsens artikel 8); de var meget mindre interesseret i, hvordan oplysningerne blev præsenteret, og bekræftede at de, når de fandt det nødvendigt, kunne begynde at behandle sager (dvs. ved den indledende behandling, hvor der også skal overvejes anholdelse), inden de overhovedet havde fået forelagt selve arrestordreformularen.

Holdet udtrykte sin påskønnelse af den fleksibilitet, som denne tilgang kan give, især i tilfælde, hvor der endnu ikke foreligger formularer på et accepteret sprog, men de ønskede dog, at denne fleksibilitet afbalanceres med kravet om, at udstedende stater under alle omstændigheder skal overholde de regler og metoder, der er fastsat i rammeafgørelsen.

RESTREINT UE

8. HENSTILLINGER

8.1. HENSTILLINGER TIL DANMARK

8.1.1. Som udstedende medlemsstat

Henstilling 1: Det bør undersøges, hvilke elektroniske påtegninger/krydsreferencer der kan indsættes for at gøre det lettere for brugere hos politi og anklagemyndighed at finde frem til arrestordreformularer og procedurer på POLNET (se punkt 7.2.1.1).

Henstilling 2: Ikke-udfyldte elektroniske arrestordreformularer på alle sprog i deres helhed bør placeres på POLNET sammen med en stående instruks om, at formularerne altid skal anvendes (se punkt 7.2.1.1).

Henstilling 3: Der bør indføres et enkelt referencesystem, så brugerne kan søge i POLNET-arkivet (eller et andet relevant elektronisk sagsforvaltningssystem) for at få fortegnelser over alle sager, hvor den europæiske arrestordre er blevet anvendt. Da der kun er et ringe antal historiske sager, bør alle nuværende arrestordresager forsynes med krydsreferencer (se punkt 7.2.1.2).

Henstilling 4: Politikredsens arrestordreuddannelse bør tages op til ny vurdering, når den kommende politireforms nye strukturer er indført (se punkt 7.2.1.3).

8.1.2. Som fuldbyrdende medlemsstat

Henstilling 5: Justitsministerens kompetence bør genovervejes, eller der bør indføres relevante foranstaltninger for at undgå, at konkrete arrestordresager henvises til ministerens overvejelse/beslutningstagning¹ (se punkt 7.3.1.1).

Henstilling 6: Det bør på passende vis understreges, f.eks. på juridiske/justitsministerielle uddannelseskurser, at positivlisten har forrang, jf. rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2 (se punkt 7.3.1.2).

¹ I overensstemmelse med åbenhedsprincipperne, der førte til omstruktureringen af det danske domstolssystem i 1990. Se punkt 7.3.1.1.

RESTREINT UE

Henstilling 7: Det bør overvejes, hvordan affattelsen af anmodninger om oplysninger kan strømlines yderligere, så alle implicerede på nationalt plan får lejlighed til, hvis det er muligt, at koordinere arbejdet, og den judicielle myndighed kun udsender én enkelt meddelelse (se punkt 7.3.1.3).

8.2. HENSTILLINGER TIL VISSE ANDRE MEDLEMSSTATER

Henstilling 8: Det bør overvejes, om den interne planlægning gør det muligt at lade jurister med kompetence på området få regelmæssig praktisk erfaring i retten med konkrete arrestordresager enten i første instans eller ved appel (se. punkt 7.2.2.2).

Henstilling 9: Arbejdsgruppen bør drøfte, hvilke kategorier af anmodninger om præcisering der er acceptable i sager, som også vedrører den europæiske arrestordre, og udsende en praktisk note herom (se punkt 7.2.2.5).

Henstilling 10: Det bør overvejes at gennemføre nationale konsekvensanalyser af fordelene ved og de ressourcemæssige følger af at indføre et elektronisk hit/no hit-tjek af alle artikel 95-indberetninger og Interpol-efterlysninger (se punkt 7.3.2.2).

8.3. HENSTILLINGER TIL DEN EUROPÆISKE UNION

Henstilling 11: Man bør drøfte fordelene ved at vedtage en række centrale kommunikationssprog i sager vedrørende den europæiske arrestordre for at afbøde sandsynlige konflikter ved forelæggelse af dokumentation på ikke-accepterede sprog (se punkt 7.1.3.).

Henstilling 12: Det bør drøftes, hvordan definitionerne af lovovertrædelserne på listen i rammeafgørelsens artikel 2, stk. 2, kan harmoniseres yderligere (se punkt 7.3.1.2).

Henstilling 13: Man bør opprioritere arbejdet på udkastet til rammeafgørelse om fremme og forenkling af konventionen af 1983 om overførelse af domfældte (se punkt 7.2.1.4)

RESTREINT UE

BILAG A

PROGRAMME OF VISITS

Wednesday 3 May

9.45 Transport from Hotel Phoenix, Bredgade 37, 1260 Copenhagen K to the Ministry of Justice, Slotsholmsgade 10, 1216 Copenhagen K.
10.00 - 10.30 Ministry of Justice (Welcome)
10.30 - 12.00 Ministry of Justice (The International Division)
12.15 - 13.45 Lunch
13.45 A short walk to the Ministry of Justice
14.00 - 15.00 Ministry of Justice (The International Division)
15.10 Transport from the Ministry of Justice to the Danish Bar and Law Society, Kronprinsessegade 28, 1306 Copenhagen K
15.30 - 17.00 The Danish Bar and Law Society (Defence lawyers)
17.10 Transport from Danish Bar and Law Society to Hotel Phoenix.
19.00 - Dinner

Thursday 4 May

9.30 Transport from the Ministry of Justice, Slotsholmsgade 10, 1216 Copenhagen K to Hotel Phoenix.
9.40 Transport from Hotel Phoenix to the National Commissioner's Office (Communication centre, SIS, Interpol etc.), Polititorvet 14, 1780 Copenhagen V
10.00 - 12.00 The National Commissioner's Office (Communication centre, SIS, Interpol etc.)
12.15 - 13.30 Lunch
13.40 Copenhagen Commissioner's office, Politigården, 1567 Copenhagen V
14.00 - 16.30 The Copenhagen Commissioner's office
16.45 Transport from the Copenhagen Commissioner's office to Hotel Phoenix

Friday 5 May

9.20 Transport from the Ministry of Justice, Slotsholmsgade 10, 1216 Copenhagen K to Hotel Phoenix.
9.30 Transport from Hotel Phoenix to the Police District Frederiksberg, Howitzvej 32, 2000 Frederiksberg
10.00 - 12.00 Police District Frederiksberg
12.15 - 13.30 Lunch
13.30 Copenhagen City Court, Domhuset, Nytorv, 1450 Copenhagen K
14.00 - 16.00 Copenhagen County Court (County Court Judge and/or High Court Judge)
16.00 Transport from Copenhagen City Court to the Ministry of Justice
16.15 - 16.45 Ministry of Justice - roundtable with the possibility for additional general questions.
17.00 - 19.00 Transport to the airport

LIST OF PERSONS INTERVIEWED

Ministry of Justice	Deputy Permanent Secretary Jens Kruse Mikkelsen
(Justitsministeriet Slotsholmsgade 10 1216 København K)	Legal adviser Lene Volke Roesen Head of section Charlotte Lauritsen
The Danish Bar and Law Society	Legal adviser Mads Bundgaard Larsen Lawyer Jacob Juul
Advokatsamfundet Kronprinsessegade 28 1306 København K Mødelokale 1	Lawyer John Kahlke
The National Commissioner's Office	Detective Chief Superintendent Klaus Munk Nielsen Detective Chief Inspector Ulrik Bang
Rigspolitiet Anker Heegaards Gade 3	Deputy Chief Prosecutor Skipper Pelle Falsled
The Copenhagen Commissioner's office	Prosecutor Claus Ryberg Hoffmann Detective Inspector Hans Erik Raben
Københavns Politi Politigården 1567 København V	
Police District Frederiksberg	Detective Inspector Kaj Hedegaard Larsen
Frederiksberg Politi Howitzvej 32, 2000 Frederiksberg	Deputy Chief Constable Gyrithe Ulrich
Copenhagen County Court	City Court judge Lene Merete Larsen
Københavns Byret Præsidentens mødesal Nytorv 24 1450 København K	High Court judge Bertil Frosell

LIST OF ABBREVIATIONS/GLOSSARY OF TERMS

ACRONYM ABBREVIATION TERM	ENGLISH EXPLANATION
CC	Communication Centre at the National Commissioner's Office
DPP	Director of Public Prosecution
EAW	European Arrest Warrant
FD	Framework Decision
JA	Judicial Authority
MOJ	Ministry of Justice
POLNET	Police Information Database
SOCA	Serious and Organised Crime Agency

DECLASSIFIED

STATISTICS PROVIDED PURSUANT TO THE EVALUATION EXERCISE

Table 1 - Issuing statistics

European arrest warrants issued by Denmark in 2005	
Number of EAWs issued:	64
Number of EAWs cancelled:	9 (The reason for cancelling them was that the wanted persons were arrested in Denmark.)
Number of EAWs replaced by extradition requests:	4 (All four cases concern extradition from Germany and are still pending.)
Number of uncompleted cases:	29
Number of completed cases:	22
– Number of completed cases in which the person was not extradited to Denmark:	1 (As the wanted person had left Greece, the Greek Supreme Court's extradition order could not be enforced. The person was subsequently arrested and remanded in custody in Denmark.)
– Number of cases in which the person was extradited to Denmark on another (also available) basis and not on an EAW (see Article 31(2)):	2 (One was extradited from Norway and the other from Finland, under Nordic extradition law.)
– Number of completed cases in which the person was extradited to Denmark from an EU Member State where the EAW should be applicable:	19 (Austria, Belgium, Finland, France, Germany, Greece, Hungary, Italy, Luxembourg, Spain, Sweden and the United Kingdom.)
– Number of completed cases (out of 19) in which the person was in fact extradited within the 10-day time limit (Article 23):	14
– Number of completed cases (out of 19) in which the person was not in fact extradited within the 10-day time limit (Article 23):	5

RESTREINT UE

– Number of completed cases in which an EU Member State refused to extradite the person to Denmark:	0
---	---

Table 2 - Executing Statistics

No. of acceptances for execution of European arrest warrants in 2005 (incl. decisions taken in 2005)	
No. of acceptances of EAWs:	33
No. of AWs cancelled:	2 (Sweden and Germany)
No. of cases in which DK did not receive an AW	4 (UK, Poland, Germany, Hungary)
No. of uncompleted cases:	8
No. of cases in which DK decided to extradite:	19 (Belgium, France, Netherlands, Latvia, Lithuania, Slovenia, Sweden, Germany, Hungary)
– No. of cases in which extradition was carried out:	15*
– No. of cases in which extradition was deferred:	2 (In one case the wanted person was serving a Danish sentence; in the other case the wanted person was remanded in custody in a Danish case)
– No. of cases in which extradition was not carried out for other reasons:	2 (In one case the person was not extradited for want of a passport and in the other case the Netherlands decided that it did not want the person after all)
No. of cases in which DK refused to extradite:	0
No. of cases (out of the 19) in which the Justice Ministry took a decision within 10 days (Section 18(d)(1) of the Extradition Law):	10

RESTREINT UE

No. of cases (out of the 19) in which the 10-day period was deferred for lack of information:	9 (In all cases DK took a decision within 10 days after it had received all the information under Article 8 of the Framework Decision)
No. of cases (out of the 19) in which the Justice Ministry failed to comply with the 10-day period:	0
No. of cases (out of the 19) in which the Justice Ministry's decision was referred to the courts:	7** (In 6 cases the JM's decision on extradition was endorsed by the courts. In the last case, the JM's decision on extradition was endorsed in part. The requested person was not given leave to refer the case to the Supreme Court)

Table 2a

Case no.	Time between submission of the original (inadequate) request and the surrender decision by the Ministry of Justice
1	27/01/05 – 08/02/05 = 12 days
2	27/07/05 – 31/08/05 = 34 days
5	14/01/05 – 28/01/05 = 14 days
6	30/05/05 – 03/08/05 = 64 days
7	23/12/04 – 18/01/05 = 26 days
16	29/07/05 – 13/10/05 = 46 days
21	16/02/05 – 02/03/05 = 14 days
23	23/06/05 – 19/07/05 = 26 days
29	24/11/05 – 06/12/05 = 12 days
On average	27,5 days

RESTREINT UE

BILAG E

SCHEDULE OF DENMARK'S STATUTORY GROUNDS OF REFUSAL

Statutory Reference	Précis	Corresponding FD Article
Section 10c	Requested person being under the age of criminal responsibility at the time of commission of the offence.	Article 3.3
Section 10d.1	Double jeopardy.	Articles 3.2, 4.5
Section 10d.2	Executing States decision not to prosecute/discontinue proceedings.	Article 4.3
Section 10d.3	Domestic proceedings.	Article 4.2
Section 10e	Passage of time from the commission of the offence.	Article 4.4 where jurisdiction is shared
Section 10f.1	Acts committed wholly/in part within DKs jurisdiction and those acts do not constitute a criminal offence.	Article 4.7 a
Section 10f.1	Commission of the offence outside of the issuing State.	Article 4.7 b
Section 10h.	Fundamental rights.	FD recitals/fundamental rights.
Section 10 i.	Age, health and associated humanitarian concerns.	N/A.

**UPDATING STATEMENT FROM THE DANISH AUTHORITIES CONCERNING
PROPOSED POLICE AND JUDICIAL REFORMS**

The Ministry of Justice can confirm that the reform of the police and judiciary was adopted by the Danish Parliament on 2 June 2006 (see Law No 538 of 8 June 2006 amending the Administration of Justice Act and various other acts (reform of the police and judiciary)). The Law will enter into force on 1 January 2007.

The Law implements police reform and contains the following main elements:

- *Management and administration of the police and of the Prosecution Service:* Establishment of a conventional "departmental model". The Police Service is given a larger number of specialist powers, while the police commissioners (heads of the new police districts) are given a substantially larger number of administrative powers. Reorganisation of the administrative set-up of the Prosecution Service etc.
- *Larger police districts:* The current 54 police districts are amalgamated to form 12 new police districts.
- *Organisation of the police districts:* Establishment of a unified police authority (no division between the uniformed police and the criminal police) with a strong local police force.
- *Stand-by capability of the police force (24-hour surveillance service) :* Modernisation of the police force's stand-by capability (24-hour surveillance service), *inter alia* in order to ensure a uniform swift response time throughout the country.
- *New technology, etc.:* Substantial reinforcement of police IT systems, etc. Continued development of new technological tools for the police force.
- *Police staff and management policy:* Modernisation of the police staff and management policy, focusing *inter alia* on strengthening specialist skills in the police force.

RESTREINT UE

- *Police training:* In order to strengthen police training, etc., working groups of wide-ranging composition will be given the task of drafting proposals for reforms to police training.

Under the new reforms, the Director of Public Prosecutions assumes responsibility for the professional basic and in-service training of the Prosecution Service and of the police lawyers, while the National Police Commissioner's Office continues to be responsible for the professional basic and in-service training of police staff.

DECLASSIFIED

**COMMENTS OF THE DANISH AUTHORITIES APPENDED TO EXPERT REPORT
PURSUANT TO ARTICLE 7 PARAGRAPH 1 OF JOINT ACTION 97/827/JHA**

Recommendation 5:

In its replies to the questionnaire (see question 1.A.1.) and in connection with the evaluation team's visit to Denmark, the Ministry of Justice provided further details of the background to its designation as a judicial authority pursuant to Article 6(3) of the Framework Decision on the European Arrest Warrant.

In view of those replies, and since it has not received any comments or opinions within the context of its practical cooperation with the other EU Member States indicating a lack of confidence in or recognition of Denmark's handling of EAW cases, the Ministry of Justice sees no reason to change the present structure. In that connection (and as noted by the evaluation team, according to the report), the Ministry would point out that Danish judges and lawyers do not consider the division of powers in Denmark to be problematic.

Recommendation 6:

As stated in section 7.3.1.2. of the evaluation report, the Ministry of Justice has only once raised additional questions concerning the marking of the positive list by the issuing State.

The Ministry therefore agrees that the key principle is that a mark on the positive list cannot be contested.

Recommendation 7:

The possibilities for requesting further information from the issuing State are described in sections 2.3.2.1. ("Procedure if the wanted person's whereabouts (in Denmark) are known") and 2.3.2.2. ("Procedure if the wanted person's whereabouts are unknown") of the Ministry of Justice's guide of 19 December 2003.

RESTREINT UE

According to the above, in cases where requests are submitted directly to the Ministry of Justice, the Ministry will check that the European arrest warrant contains the necessary information to serve as a basis for extradition. If it does not, the Ministry will ask the issuing judicial authority to supply the missing information.

Furthermore, in cases where the issuing judicial authority decides to enter an alert for the wanted person in the Schengen Information System pursuant to Article 95, when an Article 95 alert is entered in the national section of the Schengen Information System, it will only be possible to check that the alert in question (which, under Article 9(3) of the Framework Decision, has the same legal force as a European arrest warrant) includes the necessary information to serve as a basis for extradition under the European arrest warrant rules.

Such checking of a European arrest warrant is carried out by the National Police Commissioner's Office (Communications Centre), which also ensures that any missing information is obtained from the issuing judicial authority as quickly as possible, in accordance with Article 15(2) of the Framework Decision.

The same procedure applies in cases where a European arrest warrant is submitted via Interpol.

The above procedure should be viewed in the context of the fact that the National Police Commissioner's Office is responsible for entering alerts submitted under the Schengen Convention and via Interpol; consequently, it is obliged to check that all the necessary information is available before such information is entered in the national systems, including the national section of the SIS.

When dealing with European arrest warrants, the Ministry of Justice is obliged under the Extradition Act to check that the information necessary to assess a request is available. This may result in the Ministry of Justice being obliged to ask the issuing judicial authority for further information, irrespective of whether the National Police Commissioner's Office has already requested other information.

RESTREINT UE

In practice, however, it is very seldom that the Ministry of Justice will need to obtain further information in cases where the National Police Commissioner's Office has already requested such information. Even so, this may be necessary for the purposes of a police investigation, e.g. if the wanted person contacts the police with information which the Ministry of Justice considers to be worthy of further examination, *inter alia* by such information being submitted to the issuing judicial authority before a decision is taken concerning extradition.

Furthermore, the Ministry of Justice would point out that, in the vast majority of cases relating to European arrest warrants, the National Police Commissioner's Office will notify the Ministry before requesting further information, just as it will always inform the Ministry if it intends to enter a "flag" in connection with such a warrant.

DECLASSIFIED